

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 49

Utgitt 19. desember

1950

Innhold.

	Side
Skr. om stengjevedtekt for utsalsstader i Evje	1113
» om gjennomføring av husleieloven i Aurskog	1114
Bestem. om bruk av fortynnet blikk og dobbelt wasters blikk	1114
Skr. om tillegg til husleievedtekta for Kragerø	1116
» om vedtekt til § 137 i bygningsloven for Vikersund	1117
» om do. til § 104, 3 i bygningsloven for Gjøvik	1117
» om regulering av en del av Ø. Hauger i Bærum m. v.	1117
Lov om endr i skattelov for landet	1118
» om endr. i skattelov for byene	1133
» om norsk riksborgarrett	1149
Res. om bevilninger i h. t. lov om norsk riksborgarrett	1153
» om utførsel av fisk og fiskevarer	1153
» om ikrafttreden av lover om endringer i skattelovene for landet og for byene	1154

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

29. novbr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25. april 1924, jfr. lov frå 25. juli 1913, stadfester departementet med nokre redaksjonelle brige vedtaket som Evje heradstyre, Aust-Agder fylke, har gjort i møter 24. juli og 14. oktober 1950 om ny vedtekt om stengjetid for utsalsstader.

Vedtekta lyder så:

§ 1.

- A. Alle utsalsstader i heradet der sal av varor går for seg, skal med dei undantak som er nemnde nedanfor, på kvardagane vera stengde frå kl. 18 til kl. 8.

Laurdagane skal det stengjast kl. 17.

Jol-, nyårs-, påske- og pinseften skal det stengjast kl. 15.

- B. Sun- og helgedagar skal det vera stengt heile dagen.

§ 2.

- A. Utsalsstader der dei berre handlar med bakar- og konditorvaror, frukt og tobakksvaror, skal vera stengde frå kl. 21 til kl. 8 alle kvardagar.

29. novbr.

Jol-, nyårs-, påske- og pinseaften skal det stengjast kl. 17.
Sun- og helgedagar skal det vera stengt heile dagen.

Mjølkeutsal kan haldast opne sun- og helgedagar frå kl. 8 til kl. 10, med undantak av 1. påskedag, 1. pinsedag, 1. joledag og nyårsdag.

B. Utsalsstader der det berre vert seld aviser, tidsskrifter og skrivesaker, skal vera stengde frå kl. 22 til kl. 8.

Jol-, nyårs-, påske- og pinseaften skal det stengjast kl. 17.
Sun- og helgedagar skal det vera stengt heile dagen.

§ 3. Etter stengjingstid er det ikkje høve til å sleppa inn kundar. Det er likevel høve til å ekspedera dei kundane som er komne inn før stengjetid.

Telefonordrar som kjem etter stengjetid, må ikkje ekspederast før neste yrkedag.

§ 4. Desse fyresegner gjeld ikkje for bensinstasjonar.

§ 5. Brot på desse fyresegner vert straffa etter lova. Jfr. § 339, 2 i straffelova.

1. desbr.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Aurskog kommune, Akershus fylke, 18. februar 1950 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder så:

Kap. 7 i husleieloven skal gjelde i Aurskog kommune.

4. desbr.

Bestemmelser om bruk av fortinnet blikk og dobbelt wasters blikk.

I medhold av bestemmelser om omsetning og bruk av tynnplater og metallbelagte plater av jern og stål, blikk og emballasje av blikk av 25. juni 1947 § 2, har Handelsdepartementet, Direktoratet for Eksport- og Importregulering, gitt følgende bestemmelser:

§ 1. Emballasje av fortinnet blikk av prima kvalitet kan uten tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering selges eller på annen måte overdras, kjøpes eller på annen måte erverves når den skal brukes til pakking av:

røkt brisling i olje og tomat,

småsild (musse) i olje og tomat, røkt og urøkt,

kippers,

middagshermetikk av fisk og fiskeprodukter,

naturell torskelever,

gaffelbiter,

sildefilet i olje og i sauser,

appetittsild,

ansjos,
salt sild (i sildespann).
makrell (herunder pir) i olje og i tomat,
krabbe, stuert og naturell,
hummer,
reker,
skjell,
laksefilet,
ål,
størje,
kaviar,
honning, 5 kg eller mer,
spinat,
hermetikkolje,
tran,
kondensert melk,
margarin for eksport,
kopperbunnstoff,
sildemelke og silderogn,
smørfarge,
ren alkohol,
medisinsk heftplaster,
medisinske salver,
eteriske oljer,
cellulose-lakker,
plasticlakker som fremstilles med fortynningsmidler som inneholder estere eller alkoholer,
flytende anilinfarger,
crown cork.

Fortinnet blick av prima kvalitet kan dessuten uten tillatelse brukes til:

lokk og ring på bokser over 5 kg når lokket skal loddes fast, bunn og topp i emballasje med papirsarie.

§ 2. Dobbelt wasters blick kan uten tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering selges eller på annen måte overdras, kjøpes eller på annen måte erverves når den skal brukes til fremstilling av:

husholdningsartikler,
rekespann til pakking av 7 kg reker eller mer,
teboks,
emballasje for klippfisk,
sprøyter for insektdrepende midler,

4. desbr. emballasje til frostvæsker, 5 liter eller mer,
 emballasje til bremsevæsker, 5 liter eller mer,
 emballasje til maling, 10 liter eller mer,
 lokk til glassemballasje.

§ 3. Tidligere utstedte kjøpe- eller brukstillatelser for fortinnet blikk er ugyldige fra 1. januar 1951.

§ 4. Emballasje som er oppslått av fortinnet blikk av prima kvalitet og som i henhold til Handelsdepartementets bestemmelser av 1. juni 1949 og 4. januar 1950 uten tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering kunne selges eller på annen måte overdras, kjøpes eller på annen måte erverves når den skulle brukes til pakking av:

- middagshermetikk av kjøtt og kjøttprodukter inkl. hval,
- honning, under 5 kg,
- tomatpure,
- nypepure,
- hermetiske hele tomater,
- hermetisk hel frukt,
- hermetiske hele bær,
- klippfisk for eksport,
- buljongterninger,
- suppekraft,
- frostvæsker,
- bremsevæsker,
- kapsler til askeurner,

kan inntil 1. januar 1951 nyttes uten kjøpe- eller brukstillatelse.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves Handelsdepartementets bestemmelser av 1. juni 1949 og 4. januar 1950.

5. desbr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Kragerø kommune, Telemark fylke, 17. november 1950 om tillegg til husleie vedtekta for Kragerø stadfestet 20. september 1941, jfr. lov av 16. juni 1939 § 41.

Tillegget lyder:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av formannskapet omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regel gjelder ikke når det husrommet det spørsmålet om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter jfr. § 339, 2 i straffeloven.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

6. desbr.

I medhold av bygningsloven av 22. februar 1924 § 3, jfr. lov om bygningskommuner av 22. februar 1924 § 2, stadfester departementet vedtak av Vikersund bygningskommunestyre, Buskerud fylke, av 22. november 1950 om vedtekt til bygningslovens § 137.

Vedtekten lyder slik:

Ethvert byggeforetagende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann som er ansvarlig for arbeidets riktige og fagmessige utførelse.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

6. desbr.

I henhold til lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfestes med dette Gjøvik bystyres vedtak av 9. november 1950 om vedtekt for Gjøvik til bygningslovens § 104, punkt 3.

Vedtekten skal lyde slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,5 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

6. desbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre i møte 14. november 1950 om regulering av en del av gnr. 89, bnr. 1, Ø. Hauger, Bærum herred, Akershus fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen med noen endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Det regulerte areal er begrenset med rød, prikket strek på kartet.

2. Bebyggelsen skal plaseres som vist på reguleringsplanen.

For parsellene 1—3 gjelder disse bestemmelser:

3. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus i inntil 2 fulle etasjer.

4. Mønehøyden må ikke overstige 9 meter, gesimshøyden 7 meter.

5. Garasjer mellom dobbelthusene skal utføres av ildsikre materialer, våningshusene kan utføres av tre.

6. Gjerde skal utføres som 0,80 meter høyt flettverksgjerde med vinkeljern i overkant.

7. Husene skal, hva høyde, takvinkel og arkitektur angår, utformes slik at de virker som et harmonisk hele.

6. desbr. For parsell 4 gjelder disse bestemmelser:
8. Bebyggelsen kan oppføres i inntil 2 fulle etasjer, den nord-sørgående forbindelsesfløy dog bare i 1 etasje. Bebyggelsen skal utføres av brannfaste materialer.
 9. Bebyggelsen kan utnyttes til boliger og til fellesanlegg som hører naturlig hjemme i boligstrøk.
 10. Den ubebygde del av tomten må opparbeides parkmessig etter en plan som er godkjent av bygningsrådet. Slik plan må sendes inn samtidig med byggemeldingen.
- For samtlige parseller gjelder:
11. Mindre vesentlige unntak fra disse vedtekter kan innvilges av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de kommunale bygningsvedtekter.
 12. Det er ikke tillatt ved privat servitut å etablere forhold som står i strid med reguleringsplanen eller disse vedtekter.

8. desbr. **Lov om endringer i skattelov for landet av 18.**
 Nr. 1. august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28. november 1950 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18. august 1911 skal lyde slik:

§ 50, annet ledds første punktum:

Til grunn for ansettelsen av utbyttet for det enkelte år legges den skattepliktiges årsregnskap, for så vidt dette er oppgjort overensstemmende med de grunnsetninger som gjelder for en ordentlig forretningsførsel og de forskrifter for regnskapsføringen som er fastsatt i medhold av § 55, tredje ledd.

§ 53, tredje ledd:

Etter overgang til benyttelse av ny regnskapstermin (§ 41, fjerde ledd) medtas ved gjennomsnittsligningen inntekten i de 3 sist forløpne hele regnskapsår. Den særskilt skattlagte inntekt i tidsrommet mellom det forrige regnskapsårs avslutning og det nye regnskapsårs begynnelse medtas ikke ved beregningen av gjennomsnittsutbyttet. Avbrytes gjennomsnittsligning av inntekt, blir den del av inntekten, der som følge av avbrytelsen unngår beskatning, å etterligne. Sådan etterligning skjer dog kun, når et inntektsbeløp av kr. 10 000 eller derover — etterligningsbeløpene for begge år sammenlagt — ellers ville unngå beskatning. For øvrig kommer bestemmelsene i denne lovs § 122 nr. 1 og nr. 4—7 til anvendelse.

§ 55, nytt tredje til femte ledd:

Kongen kan treffe bestemmelse om regnskapsplikt for skattepliktige som utøver næringsvirksomhet av bestemt art eller driver utleie av hus. Kongen kan tillike fastsette nærmere forskrifter for regnskapsføringen og årsoppgjøret, herunder hvilke bøker og konti som skal føres og hvilke legitimasjoner som kan kreves vedkommende inntekts- eller utgiftsposter. Slike forskrifter kan også fastsettes for næringsdrivende som ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker.

Vedkommende departement kan bestemme at skattepliktige som ved lov eller i medhold av foregående ledd er pålagt å føre regnskapsbøker, skal ha revisor når årsomsetningen siste regnskapsår var kr. 300 000 eller mer, eller når samlet utbetalt lønn i samme tidsrom var kr. 75 000 eller mer. Plikten til å ha revisor faller ikke bort selv om omsetning eller samlet utbetalt lønn i et senere regnskapsår ligger under de grenser som er satt foran. Hvis omsetningen eller samlet utbetalt lønn i flere år har ligget under de grenser som er satt, kan likevel skatteinspektøren samtykke i at plikten til å ha revisor skal falle bort. Departementet gir nærmere regler om beregning av årsomsetning og utbetalt arbeidslønn og kan gi forskrifter for revisors virksomhet. Revisor må ikke være medinnehaber, kommanditist, stille interessent eller medlem av styret eller i eller utenfor bedriften inneha noen stilling som er underordnet innehaveren, styret eller et styremedlem. Heller ikke må han være gift med innehaver, kommanditist, stille interessent eller medlem av styret eller være beslektet eller besvogret med disse i rett opp- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søsken. Revisor må ikke ha lån hos eller antas som kausjonist eller endossent for nye lån hos den skattepliktige.

En næringsdrivende som forsettlig eller uaktsomt har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, slik at han kan ilignes tilleggs-skatt i medhold av § 121 nr. 2, kan av ligningsrådet (-utvalget) gis særlige pålegg om å føre regnskap og følge de forskrifter for regnskapsføringen som er fastsatt i medhold av bestemmelsene i tredje ledd. Har han hatt omsetning eller utbetalt lønn av størrelse som nevnt i fjerde ledd, første punktum, kan ligningsrådet (-utvalget) for et tidsrom av inntil 5 år pålegge ham å anta en revisor som enten er statsautorisert eller godkjent av skatteinspektøren.

§ 56:

Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er:

- a. Skattepliktige selskaper, boer og andre innretninger samt stat og kommune, hvor de er skattepliktige.

8. desbr.
Nr. 1.

8. desbr. Nr. 1. b. Skattepliktige, hvem det ved lov eller ved forskrifter utferdiget i henhold til lov er pålagt å føre regnskapsbøker, eller som skal innsende næringsoppgave i medhold av § 58, første ledd, eller som krever seg lignet etter jordbruksregnskap i medhold av § 46, annet ledd.
- c. Medlemmer av de i § 20, annet ledd, omhandlede selskaper.
- d. Andre skattepliktige, som ved noen av de 3 siste ligninger har vært ansatt i en antatt inntekt av minst kr. 1 500 eller har vært lignet i flere distrikter av inntekter, der sammenlagt utgjør minst dette beløp.
- e. Skattepliktige, som uten å inngå under bokstav a—d, i det siste kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 1 500 eller som har en bruttoformue på kr. 10 000 eller mer på det tidspunkt som skal legges til grunn for formuesansettelsen.
- f. Skattepliktige som av ligningsrådet (-utvalget) eller av forretningsføreren blir pålagt å inngi selvangivelse.

Den under bokstav d og e nevnte inntektsgrense kan etter beslutning av herredstyret nedsettes. Inntektsgrensen kan også forhøyes inntil kr. 3 000. Beslutning om forhøyelse må godkjennes av fylkesskattestyret.

Skattepliktige selskaper og innretninger kan i den utstrekning Riksskattestyret bestemmer fritas for å avgi selvangivelse når årsoppgjør innleveres på skjema fastsatt av styret.

Alle skattepliktige er berettiget til å innlevere selvangivelse.

§ 57, første ledd:

Selvangivelse avfattes etter formularer anordnet av Riksskattestyret og godkjent av vedkommende regjeringsdepartement. De skal inneholde:

- Den skattepliktiges navn, stilling, med angivelse av for selvstendig næringsdrivende næringsvei og bransje, for lønnstakere arbeidsgiveres navn og bransje, bolig og adresse, samt hvor han er skattlagt foregående år.
- Oppgave over personer som han har å forsørge.
- Spesifisert oppgave over den skattepliktige formue, herunder formue som i medhold av § 16, annet ledd, skal lignedes under ett med hans, samt over gjeld der forlanges fradratt formuen.
- Spesifisert oppgave over den skattepliktiges inntekter og deres beløp, herunder inntekter som i medhold av § 16, annet ledd, skal lignedes under ett med hans, samt over hva der forlanges fradratt inntekten.
- Andre opplysninger og bevitnelser som kan være av direkte betydning for ligningsansettelsene eller kontrollen med den skatte-

pliktiges oppgave i den utstrekning departementet bestemmer 8. desbr.
det. Nr. 1.

- f. Forsikring på ære og samvittighet om at de meddelte oppgaver er avgitt etter beste skjønn og overbevisning og så fullstendig som det har vært den skattepliktige mulig, og at der med hans vitende ikke finnes noe uriktig i dem, samt erklæring om at han er kjent med at det er forbundet med straffansvar å gi uriktige eller ufullstendige opplysninger.

§ 57, nytt annet ledd:

Har den skattepliktige i det sist forløpne år mottatt gevinst i Det Norske Pengeotteri, Norsk Tipping A/S eller Den norske stats premielån på kr. 1 000 eller mer, plikter han å vedlegge selvangivelsen bevitnelse fra den som har utbetalt gevinsten. Har en skattepliktig i det sist forløpne år hatt gevinst eller tap på tilsammen minst kr. 1 000 ved avhendelse av verdipapirer, jfr. § 43, annet ledd, og § 45, plikter han å vedlegge selvangivelsen oppgave over alle kjøp og salg av verdipapirer i inntektsåret. Oppgaven skal gis på formular som fastsettes av Riksskattestyret.

§ 57, annet til femte ledd blir tredje til sjette ledd.

§ 57, siste ledd:

Riksskattestyret lar trykke det nødvendige antall selvangivelses-skjemaer. Anskaffelsen bekostes av kommunene.

§ 60, nytt annet ledd:

Når noen der har å levere selvangivelse, blir å iligne skatt i to eller flere distrikter, har han i hvert av disse å innlevere angivelse over sin samlede formue og inntekt. Rederiselskaper og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper, dog kun i det distrikt hvor kontoret has eller bestyrelsen foregår. Hvor ektefellene lignes under ett, jfr. § 16, innsendes sådan fullstendig selvangivelse til ethvert distrikt hvor en av ektefellene er skattepliktig. I angivelsen anføres hvorledes formuen og inntekten etter den skattepliktiges mening ved beskatningen blir å fordele mellom de pågjeldende distrikter. Når inntekten ikke etter nærværende lovs regler blir å fordele mellom distriktene med visse brøkdeler, behøver selvangivelsen i et distrikt hvor vedkommende skattyter ikke gjør fordring på fradrag for gjeld eller gjeldsrenter, bare å omfatte den der skattepliktige formue og inntekt. Selvangivelsen i det distrikt hvor den skattepliktige er bosatt eller hjemmehørende, skal dog alltid omfatte den skattepliktiges samlede formue og inntekt.

§ 62:

Selvangivelse og næringsoppgave skal skrives på fastsatt blankett og undertegnes av utstederen. Opplysninger som kan kreves i

8. desbr. selvangivelser og næringsoppgaver kan i stedet kreves på særskilt Nr. 1. blankett, som blir å legge ved selvangivelsen.

Enhver skattepliktig kan gå til forretningsføreren for ligningsvesenet (ligningssjefen, ligningssekretæren) og få veiledning ved utfylling av selvangivelse eller næringsoppgave. Den skattepliktige må i ethvert tilfelle underskrive den utfylte blankett.

§ 63, første ledd:

Skattepliktige selskaper og personer som utøver næringsvirksomhet eller driver utleie av hus er forpliktet til sammen med selvangivelsen å innsende årsoppgjør og utskrift av de konti som viser hvordan bruttoinntekten er kommet fram. Ligningsmyndighetene kan kreve innsendt utskrift også av andre konti. Riksskattestyret kan fastsette skjema som de skattepliktige må bruke ved innsendelse av årsoppgjør og utskrifter som her nevnt. Har den skattepliktige plikt til å ha revisor, skal årsoppgjør og utskrifter medundertegnes av denne.

§ 63, fjerde ledd:

Livrente-, livsforsikrings- og skadeforsikringsselskaper er forpliktet til uoppfordret å meddele ligningsmyndighetene oppgave over de til forsikrede og skadelidte i det sist forløpne år utbetalte beløp. Den samme forpliktelse påhviler styret for pensjonsfond for så vidt angår utbetalte pensjoner og understøttelser. Selskaper og innretninger som ikke kommer inn under reglene i lov om forsikringsselskaper av 29. juli 1911, jfr. lovens §§ 115 og 116, plikter ikke å gi oppgaver som nevnt med mindre ligningsmyndighetene forlanger det. Oppgavene sendes innen 31. januar til ligningskontoret i det distrikt hvor mottakeren bor. På forlangende av ligningsmyndighetene plikter selskaper som er nevnt i dette ledds første punktum også å gi oppgave over beløp utbetalt i tidligere år til navngitte forsikrede eller skadelidte. Riksskattestyret kan begrense oppgaveplikten etter dette ledd.

§ 64, annet ledd:

Hos de i første ledd nevnte innretninger og personer samt hos personer som driver utlånsvirksomhet som næring eller virksomhet som fonds- eller aksjemegler, kan skatteinspektøren foreta undersøkelser eller kreve opplysninger angående navngitt skatteytters innskudds- og gjeldskonti, deposita og andre økonomiske mellomværender. Riksskattestyret eller dets formann eller den som har fullmakt fra ham kan kreve opplysninger av eller foreta undersøkelser hos de nevnte innretninger og personer også angående ikke navngitte skatteyttere. Den som undersøkelsen skjer hos, skal yte den bistand som er nødvendig for gjennomføring av kontrollen og plikter

herunder å forevise de dokumenter, regnskapsbøker og registre som kan ha betydning for undersøkelsen. 8. desbr. Nr. 1.

§ 65:

1. Enhver som i det sist forløpne år har utbetalt lønn eller annen godtgjørelse som nevnt under a)—e), skal ukrevet sende inn lønnsoppgaver. Dette gjelder også selskap eller innretning som ikke er skattepliktig etter denne lov. Oppgavene skal omfatte:

- a) lønn, pensjon og annen godtgjørelse for utført arbeid, herunder så vel utbetalinger i penger som andre ytelser eller fordeler;
- b) reise-, diet- og representasjonsgodtgjørelse, gratiale, tantieme og godtgjørelse til medlem av styre eller representantskap eller til annen tillitsmann;
- c) provisjon, utbetalt til agent eller annen mellommann;
- d) vederlag for teknisk, juridisk, regnskapsmessig eller annen bi-stand;
- e) honorar eller annen godtgjørelse som er utbetalt opphavsmann til åndsverk.

Plikten til ukrevet å sende lønnsoppgave omfatter dog ikke godtgjørelse som nevnt under b)—e) når den som har foretatt utbetalingen, ikke har krav på fradrag i inntekten for det utbetalte beløp, jfr. § 44 a.

Er det i forbindelse med utførelsen av arbeidet levert varer eller andre ytelser, tas også vederlaget for disse med i oppgaven.

Formenn for faste arbeidslag som overtar arbeid for egen regning skal gi oppgave over den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse. Likeledes skal redere og førere (notbaser og høvedsmenn) av fiske- og fangstfartøyer gi oppgave over utbetalte parter og lotter.

Lønnsoppgaven skal omfatte alle utbetalinger i året til den enkelte mottaker. Er summen av utbetalinger kr. 100 eller mindre, skal oppgave ikke sendes. Riksskattestyret kan forhøye denne grense.

Oppgavene skal gis på formular som fastsettes av Riksskattestyret. Dette kan for det enkelte år begrense oppgaveplikten. Oppgavene skal sendes samlet innen 31. januar til ligningskontoret i den kommune hvor mottakeren bor.

Oppgaveplikten påhviler i enkeltmannsbedrift innehaveren og i selskap, forening, institusjon eller innretning den daglige leder av virksomheten, eller hvis det ikke er noen slik leder, styrets formann. I selskap, forening, institusjon eller innretning som ikke er skattepliktig, påhviler oppgaveplikten også den valgte revisor. Sammen med lønnsoppgavene skal det innsendes et følgeskriv på skjema fastsatt av Riksskattestyret, undertegnet av den oppgavepliktige. Avskrift av følgeskrivet vedlegges den oppgavepliktiges selvangivelse. Har

8. desbr. den oppgavepliktige plikt til å ha revisor skal følgeskrivet påføres Nr. 1. erklæring av revisor om at gjeldende forskrifter for regnskapsføring av de utgifter som oppgaveplikten omfatter er fulgt.

På forlangende av ligningsmyndighetene har enhver plikt å sende oppgave over utbetalinger som nevnt i første ledd.

2. Ervervsdrivende er forpliktet til på forlangende å gi ligningsmyndighetene oppgave over de varer som de — som ledd i begge parter virksomhet — har kjøpt av eller solgt til navngitt ervervsdrivende skattyter eller som de har omsatt, bearbeidet, transportert eller formidlet omsetning, bearbeidelse eller transport av for navngitt ervervsdrivende skattyter. Ervervsdrivende er på samme måte forpliktet til å gi oppgaver over arbeid som de — som ledd i begge parter virksomhet — har utført etter oppdrag fra navngitt ervervsdrivende skattyter eller har gitt navngitt ervervsdrivende skattyter i oppdrag å utføre. Som ervervsdrivende anses også produksjons-, omsetnings- og transportorganisasjoner, derunder sammenslutninger og innretninger hvis virksomhet gjelder fastsettelse av og kontroll med kvoter eller priser. Oppgaveplikten knytter seg her til varer som er produsert, omsatt eller transportert av organisasjonen eller under dens medvirkning eller kontroll. Oppgavene gis på skjemaer som fastsettes av Riksskattestyrets formann og skal inneholde de opplysninger som der angis. Det kan kreves opplysninger om varemengder og vareslag, vederlagets størrelse og når og på hvilken måte det er betalt, tidspunktet for leveranser eller for utførelsen av arbeid m. v. Riksskattestyret eller dets formann eller den som har fullmakt fra ham kan innhente oppgaver som nevnt også for grupper av ikke navngitte ervervsdrivende.

3. Enhver plikter på forlangende å gi ligningsmyndighetene opplysning om størrelsen og avkastningen av sitt tilgodehavende hos navngitt skattepliktig.

4. Oppgaveplikten etter nr. 1 og 2 er uavhengig av om vedkommende selv foretar eller mottar betalinger. Næringsdrivende som plikter å føre regnskap skal føre utbetalinger som omfattes av oppgaveplikten etter nr. 1 på egen konto. For øvrig skal den som har oppgaveplikt gjøre slike notater eller innrette sin bokførsel slik at oppgavene kan gis. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere forskrifter om regnskapsføringen og noteringsplikten.

5. Ligningsmyndighetene kan til enhver tid foreta undersøkelser av regnskaper eller notater hos ervervsdrivende og organisasjoner som har plikt til å gi oppgaver etter nr. 1 eller nr. 2 til kontroll av utbetalinger av lønninger, godtgjørelser m. v. eller av forretningsmessige mellomværender med andre ervervsdrivende. Undersøkelsen foretas av formannen eller forretningsføreren for vedkommende lig-

ningsinstans eller av en regnskapskyndig person med skriftlig fullmakt fra en av disse. Undersøkelse kan ikke foretas av noen som står i konkurranseforhold til den som undersøkelse skjer hos. Bestemmelsene i § 64 annet ledds siste punktum, får tilsvarende anvendelse.

6. Riksskattestyrets formann kan pålegge den som ikke gir innberetning eller oppgave som nevnt i § 64, annet ledd, og i denne paragraf nr. 1 og nr. 2, å gi de forlangte opplysninger under en daglig løpende mulkt. Slikt pålegg skal forelegges Riksskattestyret til endelig avgjerd. Pålegg til selskap, forening, innretning eller organisasjon rettes til styret og sendes hvert enkelt styremedlem i rekommandert brev. Mulkten kan her inndrives så vel hos medlemmene av styret som hos selskapet, foreningen, innretningen eller organisasjonen. Inndrivelsen skjer ved utpantning. Mulkten tilfaller statskassen.

§ 66. Offentlige og kommunale myndigheter og tjenestemenn skal ukrevet sende inn oppgave over utbetalinger som nevnt i § 65 nr. 1 bokstav a til e. For øvrig er de forpliktet til på forlangende å gi ligningsmyndighetene alle de opplysninger som måtte stå til deres rådighet. Ønsker vedkommende ligningsmyndighet utskrift av protokoller, blir slik å utferdige i nødvendig utstrekning. Har tjenestemannen direkte utlegg på grunn av slikt krav om opplysning, skal han ha utlegget erstattet av ligningskommunen.

§ 83, tredje ledd bortfaller.

§ 83, fjerde til sjuende ledd, blir tredje til sjette ledd.

§ 83, sjuende ledd:

Når nemnda (rådet) har innhentet de opplysninger den (det) anser fornødne, fastsetter den (det) etter beste skjønn den formue og inntekt hvorefter vedkommende skal beskattes. Nemnda (rådet) er herunder berettiget til både å forhøye oppførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate fradragsposter og å tilføye formues- og inntektsposter, som ikke er oppført, når den (det) dertil finner tilstrekkelig grunn. Skattepliktig som ikke har etterkommet påbudet i § 57, tredje ledd, om i selvangivelsen å oppgi nøyaktig navn og adresse på fordringshavere for beløp på kr. 1 000 eller mer, med angivelse av gjeldens og rentenes størrelse, har ikke krav på fradrag ved ligningen for vedkommende gjeldsposter og renter av disse.

§ 83, niende ledd blir åttende ledd.

§ 83, niende ledd:

Nedsettelse av de i en selvangivelse oppførte formues- og inntektsposter eller forhøyelse av fradragspostene kan i alminnelighet

8. desbr.
Nr. 1.

8. desbr. ikke skje. Hvis det er skjellig grunn til å anta at det foreligger
Nr. 1. en for høy angivelse av noen formues- og inntektspost eller for lav angivelse av noen fradragspost, skal ligningsnemnda undersøke forholdet og i tilfelle foreta retting. Det samme gjelder hvis antall forsørgede personer som den skattepliktige tilkommer klassefradrag for, er for lavt angitt.

§ 83, ellefte til fjortende ledd blir tiende til trettende ledd.

§ 84, tredje ledd:

Det påligger ligningsnemnda å forhøye det foregående års ansettelser av de skattyteres formue og inntekt, som har unnlatt å etterkomme forpliktelsen til å innlevere selvangivelse, og som inngår under de i § 56 bokstav a, b og c anførte skattytere, eller som ved foregående års kommunale ligning har vært ansatt i en inntekt av minst kr. 3 000. Denne grense kan av herredstyret nedsettes inn til kr. 1 500. Forhøyelsen skal vanligvis minst utgjøre 20 pst. av foregående års formues- og inntektsansettelser ved den kommunale ligning. Gjentas forsømmelsen, blir ansettelsene å forhøye med minst det dobbelte av den pliktige minsteforhøyelse i det foregående år. Ligningsnemnda kan, når særlige grunner taler for det, unnlate å foreta slik forhøyelse eller fastsette lavere tillegg enn nevnt. En fortegnelse over disse tilfelle ledsaget av begrunnelse for unnlattelsen blir samtidig med ligningsforretningens tilendebringelse å tilstille fylkesskattestyret til avgjørelse overensstemmende med § 100. Fylkesskattestyret kan frita ligningsnemnda i enkelte distrikter for slik innberetningsplikt. Viser det seg senere at en skattyter som har unnlatt å levere selvangivelse, er ansatt for lavt i formue eller inntekt, blir etterligning å foreta. Ved etterligningen skal det beregnes tilleggsskatt eller gjøres tillegg til formuen eller inntekten i samsvar med reglene i § 121 nr. 2, første ledd, jfr. § 122 nr. 3.

§ 94, siste punktum:

§ 83, femte ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 100, første ledd:

Fylkesskattestyret gjennomgår og prøver de utførte skatteligninger og avgjør ved begrunnet kjennelse de innankede skattesaker. Det kan, hva enten klage er inngitt eller ikke, ved begrunnet kjennelse forhøye eller nedsette ansettelsen for alle eller en eller flere klasser eller grupper eller enkelte skattepliktige etter å ha innhentet erklæring fra ligningsnemnda og, for så vidt angår enkelte skattytere, også fra disse. Likeledes kan det, hvor det forekommer vesentlig feil, påby ny ligning uten bestemt forhøyelse eller nedsettelse, men med angivelse av de regler og den målestokk, hvorefter ligningen skal utføres. Fylkesskattestyret skal påse, at lignings-

nemnda har foretatt den i § 84, tredje ledd, omhandlede forhøyelse av formues- og inntektsansettelsene for skattytere, som ikke har oppfylt sin selvangivelsesplikt. Er sådan forhøyelse uten tilstrekkelig grunn unnlatt, påbys ny ligning av disse skattytere. Det skal dessuten påse at etterligning og utligning av tilleggsskatt er foretatt i samsvar med reglene i § 84, tredje ledd og §§ 121 og 122. Styret kan gi ligningsmyndighetene pålegg om å foreta etterligning og beregne tilleggsskatt eller om at tilleggsskatt skal beregnes etter en endret prosentsats.

8. desbr.
Nr. 1.

§ 100, tredje ledd:

Særskilt forhøyelse av enkelt skattyters ligning kan ikke foretas senere enn 2 år fra utgangen av det kalenderår da ligningen er foretatt. Det samme gjelder med hensyn til pålegg om å foreta etterligning eller utligning eller forhøyelse av tilleggsskatt. Før forhøyelse, etterligning eller utligning eller forhøyelse av tilleggsskatt foretas, må det gis skattyteren og ligningsnemnda (-rådet) anledning til å uttale seg. Når skattyteren innen foran nevnte frist er varslet om at ligningen eller etterligningen er tatt opp til prøving, kan avgjørelse som nevnt i dette ledds første og annet punktum, treffes også etter fristens utløp. Behandling av enkelt skattyters ligning kan finne sted uten tilkallelse av det i § 97, fjerde ledd, omhandlede kommunevalgte medlem.

§ 100, femte ledd, siste punktum:

Bestemmelsene i § 83, femte ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse, får tilsvarende anvendelse.

§ 106, femte ledd, annet punktum:

Foreligger et forhold som nevnt i § 121 nr. 2, kan Riksskattestyret også uten at ligningen er påklaget påby beregning av tilleggsskatt eller forhøyelse av formue eller inntekt som angitt i § 122 nr. 3.

§ 106, femte ledd, siste punktum bortfaller.

§ 106, sjuende ledd, siste punktum:

Bestemmelsene i § 83, femte ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse, får tilsvarende anvendelse.

§ 114, punkt 10:

Den som inntar i sin tjeneste noen, som kan bli gjenstand for trekk eller innfordring av skatt overensstemmende med denne paragraf, plikter innen 5 dager etter inntakingen å gi melding om denne til kommunens og statens skatteoppkrever i det distrikt der arbeidstakeren oppgir at han er skattepliktig for vedkommende år. På samme måte sendes melding, når tjenesten fratres. Plikt til å gi

8. desbr. melding påhviler også hovedsmann eller annen leder av lag for Nr. 1. fiske eller fangst, for så vidt angår inntaking av medlemmer i laget, samt hovedmann (kommittent) som omhandlet i denne paragrafs punkt 1, bokstav e, for å vidt gjelder antagelse av mellommann som der omhandlet. Nærmere regler om meldeplikten gis av Kongen. Den som ikke oppfyller meldeplikten, blir ansvarlig for de skattebeløp som kunne vært trukket dersom melding var gitt i rett tid. Ved fastsettelsen av ansvaret legges til grunn at trekk ville blitt pålagt med 20 pst. og at det ville blitt satt i verk 2 uker etter inntakingen i tjenesten.

§ 118:

1. Den som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til noen ligningsmyndighet forsettlig gir uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan lede til iligning av for lav skatt eller til uriktig tilbakebetaling eller reduksjon av skatt, straffes med bøter eller med fengsel inntil 2 år eller med begge deler.

I gjentakelsestilfelle er straffen fengsel inntil 3 år. Bøter kan anvendes sammen med fengselsstraffen.

2. Den som ved grov uaktsomhet har forøvet handling som nevnt i nr. 1, straffes med bøter.

3. Skattyter som i vedkommende kalenderår (regnskapsår) har hatt en nettoinntekt av minst kr. 4 000, og som forsettlig eller ved grov uaktsomhet unnlater å sende inn selvangivelse med påbudte vedlegg, straffes med bøter.

På samme måte straffes den som forsettlig eller ved grov uaktsomhet unnlater

- a) å sende inn næringsoppgave;
- b) å sende inn oppgjør eller meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold når dette kreves av et fylkesskattestyres eller Riksskattestyrets formann, av skatteinspektør eller av noen som har fullmakt fra Riksskattestyret eller dets formann (§ 100, femte ledd og § 106, sjuende ledd);
- c) å gjøre påbudte notater eller innrette sin bokførsel slik at pliktige oppgaver kan gis eller
- d) å forevise sine regnskapsbøker eller notater eller gi adgang til besiktigelse av eiendom m. v. eller yte lovbestemt bistand under kontrollundersøkelse når krav om dette er framsatt av noen som etter denne lov er berettiget til det.

4. Den som under utøvelse av næring bistår den skattepliktige med oppstilling av selvangivelse eller regnskap eller med utarbeidelse av opplysninger til ligningsmyndighetene og derunder forsettlig

unndrar eller søker å unndra formue eller inntekt fra å bli skattlagt eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 år eller med begge deler. Er handlingen ikke foretatt under utøvelse av næring, er straffen bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler. 8. desbr. Nr. 1.

Den som grovt uaktsomt under utøvelse av næring foretar handling som nevnt i foregående ledd, straffes med bøter.

5. Adgangen til å reise straffesak eller avsi straffedom bortfaller ved foreldelse etter reglene i straffelovens kap. 6 med den endring at foreldelsesfristen ikke skal være kortere enn 5 år for handlinger som nevnt i nr. 2 og 4 i denne paragraf og 2 år for handlinger som nevnt i nr. 3.

6. Forelegg kan utferdiges i saker etter denne paragraf når påtalemyndigheten finner at det bør anvendes straff av bøter. Avskrift av forelegget skal i tilfelle straks sendes til statsadvokaten.

Denne kan oppheve et forelegg også om det er vedtatt og bestemme at saken skal bringes inn for retten, eller at det skal utferdiges et nytt forelegg med et bestemt innhold eller at forfølgningen skal frafalles. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet, må forkynnes for siktede innen fire uker etter at han har vedtatt det. Dersom grunnen til opphevelsen er at ingen eller en mindre straff antas å burde komme til anvendelse, gjelder ingen tidsfrist.

7. Bøtene tilfaller herredskassen.

8. Når det er grunn til å anta at det foreligger straffbar overtredelse av denne lov, plikter forretningsføreren og ethvert medlem av ligningsnemnd, ligningsråd eller overligningsnemnd å gi innberetning til skatteinspektøren eller til påtalemyndigheten etter instruks fastsatt av Riksskattestyret.

§ 121:

1. Skattepliktig som i et distrikt — uansett av hvilken grunn — i strid med skattelovens forskrifter enten har unngått beskatning eller er ansatt for lavt i formue eller inntekt eller satt i for høy skattekasse (§ 75), er forpliktet til å godtgjøre kommunen og i tilfelle staten den for lite erlagte skatt. Dette gjelder dog ikke feil ved ligningsmyndighetenes skjønnsmessige ansettelse, med mindre feilen er bevirket ved uriktige opplysninger fra den skattepliktige eller denne har unnlatt å levere selvangivelse eller næringsoppgave eller å meddele vedkommende ligningsmyndighet noen ellers avkrevd opplysning. Heller ikke gjelder det hvis skattyteren er forbigått eller ansatt for lavt i formue eller inntekt på grunn av uriktig lovforståelse eller uriktig oppfatning av et rettsspørsmål.

Skatten blir å fastsette ved etterligning.

TILHØRER DE CHANSKE BIBLIOTHEK

8. desbr. 2. Hvis noen i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen Nr. 1. skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til noen ligningsmyndighet uaktsomt gir uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan lede til iligning av for lav skatt, er skattyteren, hans bo eller arvinger, forpliktet til å erlegge en tilleggsskatt på inntil 50 pst. av det skattebeløp som skattyteren på grunn av handlingen har unngått eller kunne ha unngått.

Er handling som nevnt i første ledd utøvet forsettlig eller ved grov uaktsomhet, kan tilleggsskatt beregnes med inntil 100 pst. av det skattebeløp som skattyteren på grunn av handlingen har unngått eller kunne ha unngått.

Når den skattepliktige, hans bo eller arvinger, frivillig berik- tiger eller utfyller tidligere avgitte uriktige eller ufullstendige opp- lysninger, og beriktigelsen ikke kan antas framkalt ved kontroll- tiltak som er eller vil bli satt i verk, eller ved opplysninger som ligningsmyndighetene har mottatt fra andre, kan tilleggsskatt bare beregnes med inntil 50 pst. av det skattebeløp som skattyteren har unngått eller kunne ha unngått.

Tilleggsskatt etter reglene i dette nummer kan beregnes både i forbindelse med den årlige ligning og i forbindelse med etterligning.

3. I alle tilfelle hvor det ved etterligning blir beregnet tilleggs- skatt, skal den skattepliktige også svare renter med 4 % pr. år av det etterlignende skattebeløp med tilleggsskatt. Renter skal beregnes fra 1. januar i det budsjetår etterligningen gjelder og til 1. januar i det budsjetår hvori den etterlignede skatt forfaller til betaling.

4. Godtgjør en skattyter som har levert selvangivelse med plik- tige vedlegg for vedkommende år at han i strid med skattelovens bestemmelser er lignet for høyt i formue eller inntekt eller satt i for lav skatteklasse (§ 75) enten på grunn av skrivefeil, regnefeil eller på grunn av feil som skyldes forsømmelse fra ligningsmyndig- hetenes side, jfr. § 83, niende ledd, er stat og kommune forpliktet til å godtgjøre skattyteren den for meget betalte skatt med tillegg av renter beregnet etter 4 % pr. år. Det skattebeløp som skal til- bakebetales blir å fastsette ved omligning.

§ 122:

1. Etterligning og utligning av tilleggsskatt i forbindelse med etterligning besluttet og gjennomføres av ligningsrådet når dette finner at et ikke ubetydelig beløp har unngått beskatning. I distrikter der det ikke er ligningsråd tilligger det ligningsnemnda å beslutte og gjennomføre etterligning. Etterligning foretas og utlegges i for- bindelse med den ordinære ligning eller klagebehandling.

Utligning av tilleggsskatt i forbindelse med den årlige ligning

besluttet og gjennomføres av den ligningsmyndighet som foretar 8. desbr. ligningen. Nr. 1.

2. Når inntekt som skal skattlegges ved etterligning ikke overstiger kr. 20 000 for det enkelte inntektsår (regnskapsår), blir denne inntekt ikke å medta ved beregning av gjennomsnittsutbytte av næring, men blir i sin helhet å henføre til det år da inntekten anses oppebåret. På samme måte kan forholdes ved etterligning av inntekt som overstiger den nevnte grense hvis den skattepliktige samtykker heri.

3. Når den formue som skal etterlignes ikke for noe år overstiger kr. 30 000 og den inntekt som skal etterlignes i alt ikke overstiger kr. 10 000, kan etterligning unnlates. I stedet skal det da foretas en skjønnsmessig forhøyelse av formuen eller inntekten ved den ordinære ligning. Forhøyelsen skal avpasses slik at den skatt som faller på forhøyelsen kan antas å svare til den skatt og tilleggsskatt som ville framkommet ved etterligning.

På tilsvarende måte kan det foretas forhøyelse av formuen eller inntekten for skattepliktige som har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger ved årets ligning. Forhøyelsen skal da avpasses slik at skatten på forhøyelsen kan antas å svare til den tilleggsskatt som ville blitt utlignet etter reglene i § 121 nr. 2.

Forhøyelse av inntekt etter reglene i dette nummer blir ikke å medta ved beregning av gjennomsnittsutbytte av næring, men blir i sin helhet å medregne ved ligningen for det år da forhøyelsen foretas.

4. Den skattepliktige eller den som vil få å utrede skatten skal alltid gis anledning til å uttale seg før det foretas etterligning, utligning av tilleggsskatt eller forhøyelse av formue eller inntekt etter reglene i nr. 3.

5. Med hensyn til adgangen til å klage over etterligning og utligning av tilleggsskatt og med hensyn til innbetaling gjelder de alminnelige regler.

6. Etterligning kan, når særlige grunner tilsier det, også foretas uten forbindelse med den ordinære ligning eller klagebehandling. Den skattepliktige skal da underrettes om utfallet av etterligningen i anbefalt brev eller på annen ettersiselig måte. Klage kan inngis innen 4 uker etter at underretningen er sendt. Klagen behandles av overligningsnemnda. Skatten forfaller i sin helhet til betaling 4 uker etter at underretningen er sendt.

Disse etterlikninger skal legges ut til alminnelig ettersyn i forbindelse med første ordinære ligning eller klagebehandling.

7. I ethvert tilfelle hvor det i forbindelse med årets ligning, etterligning eller skjønnsmessig forhøyelse som nevnt under 3, er

8. desbr. beregnet tilleggsskatt, skal dette tydelig gå fram av den utlagte Nr. 1. skatteliste.

8. Rett til etterligning tapes, hvis beslutning derom ikke er fattet innen 10 år regnet fra utgangen av det år hvorfor skattekravet has. Er denne frist ikke utløpet, kan etterligning også besluttes etter den skattepliktiges død, dog kun, hvis hans bo ikke er endelig oppgjort, eller om boet er overtatt av selvskiftende arvinger eller dets midler utloddet, hvis der ikke er hengått 2 år etter arvelaterens død. I det siste tilfelle gjelder, hva der i § 32 er bestemt med hensyn til utstrekningen av de enkelte arvingers ansvar.

Er en skattepliktigs ligning blitt underkjent av domstolene som foretatt i uriktig skattedistrikt eller for uriktig skatteår, står, uansett foranstående bestemmelser, adgangen til å beslutte etterligning i det rette distrikt eller for det rette skatteår åpen, inntil det er hengått 6 måneder etter dommens avgivelse.

9. Forretningsføreren skal sende innberetning til skatteinspektøren om foretatt etterligning og utligning av tilleggsskatt etter instruks utferdiget av Riksskattestyret og godkjent av vedkommende departement.

10. Krav om tilbakebetaling som nevnt i § 121 nr. 4 må være innkommet til ligningskontoret innen 5 år regnet fra utgangen av det budsjettår, for hvilket skatten er utlignet. Omligningen foretas av ligningsrådet. I distrikter der det ikke er opprettet ligningsråd, foretas omligningen av ligningsnemnda. Omligningen kan foretas uten forbindelse med den ordinære ligning eller klagebehandling.

§ 124, første ledd, nestsiste og siste punktum:

Ny ligning foretas etter reglene om etterligning i § 122. Om adgang til å påklage slik ny ligning gjelder reglene i § 122.

§ 127, nytt siste ledd:

Den som i løpet av de siste 10 år er straffet for overtredelse av § 118 eller straffelovens § 406, eller er ilignet tilleggsskatt etter § 121 nr. 2, annet ledd eller § 106, eller etter lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 § 3, kan ikke velges til medlem av noen ligningsinstans.

II.

A.

Bestemmelsene i § 118 trer i kraft straks. Bestemmelsene i § 121 og § 122 trer i kraft 1. januar 1951. De øvrige bestemmelser i denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

Bestemmelsene i § 121 nr. 2, første ledd, får ikke anvendelse ved ligning og etterligning for 1950—51 og tidligere år.

Ved etterligning som settes i verk i tiden inntil 1. januar 1953

gjelder bestemmelsene i § 4, § 5, annet ledd, § 6 og § 8, annet og tredje ledd i lov av 19. juli 1946 om midlertidig tillegg til skatte- lovenes bestemmelser om etterligning, jfr. endringslov av 12. desem- ber 1947. Den nye bestemmelse i landsskattelovens § 122 nr. 3, første ledd, får da ikke anvendelse.

Adgangen til å beslutte etterligning for 1941—42, 1942—43 og 1943—44 bortfaller ikke før 1. januar 1953.

Av kommuneskatt som blir fastsatt ved etterligning for skatte- året 1946—47 og tidligere år, skal $\frac{1}{2}$ innbetales til Skattefordelings- fondet. Vedkommende departement gir nærmere regler om innbeta- lingen. Når kommunens økonomiske stilling gjør det nødvendig eller når særlige forhold ellers tilsier det, kan vedkommende departement nedsette Skattefordelingsfondets andel eller bestemme at innbetaling til Skattefordelingsfondet ikke skal finne sted.

B.

Straff kan ikke anvendes og tilleggsskatt kan ikke beregnes over- for skattepliktige som innen utløpet av den frist som gjelder for innsending av selvangivelser for budsjettåret 1951—52, frivillig retter eller utfyller tidligere avgitte uriktige eller ufullstendige opplys- ninger. Dette gjelder dog ikke hvis rettingen eller utfyllingen antas fremkalt ved kontrolltiltak som er satt i verk eller ved opplysninger som ligningsmyndighetene har mottatt fra andre.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be- krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 8. desember 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i skattelov for byene av 18. 8. desbr. 1911. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28. november 1950 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18. august 1911 skal lyde slik:

§ 40, annet ledds første punktum:

Til grunn for ansettelsen av utbyttet for det enkelte år legges den skattepliktiges årsregnskap, for så vidt dette er oppgjort over-

8. desbr. ensstemmende med de grunnsetninger som gjelder for en ordentlig
Nr. 2. forretningsførsel og de forskrifter for regnskapsføringen som er fastsatt i medhold av § 47, tredje ledd.

§ 45, tredje ledd:

Etter overgang til benyttelse av ny regnskapstermin (§ 35, tredje ledd) medtas ved gjennomsnittsligningen inntekten i de 3 sist forløpne hele regnskapsår. Den særskilt skattlagte inntekt i tidsrommet mellom det forrige regnskapsårs avslutning og det nye regnskapsårs begynnelse medtas ikke ved beregningen av gjennomsnittsutbyttet. Avbrytes gjennomsnittsligning av inntekt, blir den del av inntekten, der som følge av avbrytelsen unngår beskatning, å etterligne. Sådant etterligning skjer dog kun, når et inntektsbeløp av kr. 10 000 eller derover — etterligningsbeløpene for begge år sammenlagt — ellers ville unngå beskatning. For øvrig kommer bestemmelsene i denne lovs § 114 nr. 1 og nr. 4—7 til anvendelse.

§ 47, nytt tredje til femte ledd:

Kongen kan treffe bestemmelse om regnskapsplikt for skattepliktige som utøver næringsvirksomhet av bestemt art eller driver utleie av hus. Kongen kan tillike fastsette nærmere forskrifter for regnskapsføringen og årsoppgjøret, herunder hvilke bøker og konti som skal føres og hvilke legitimasjoner som kan kreves vedkommende inntekts- og utgiftsposter. Slike forskrifter kan også fastsettes for næringsdrivende som ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker.

Vedkommende departement kan bestemme at skattepliktige som ved lov eller i medhold av foregående ledd er pålagt å føre regnskapsbøker, skal ha revisor når årsumsetningen siste regnskapsår var kr. 300 000 eller mer, eller når samlet utbetalt lønn i samme tidsrom var kr. 75 000 eller mer. Plikten til å ha revisor faller ikke bort selv om omsetning eller samlet utbetalt lønn i et senere regnskapsår ligger under de grenser som er satt foran. Hvis omsetningen eller samlet utbetalt lønn i flere år har ligget under de grenser som er satt, kan likevel skatteinspektøren — i Oslo og Bergen lignings-sjefen — samtykke i at plikten til å ha revisor skal falle bort. Departementet gir nærmere regler om beregning av årsumsetning og utbetalt arbeidslønn og kan gi forskrifter for revisors virksomhet. Revisor må ikke være medinnehaber, kommanditist, stille interessent eller medlem av styret eller i eller utenfor bedriften inneha noen stilling som er underordnet innehaveren, styret eller et styremedlem. Heller ikke må han være gift med innehaver, kommanditist, stille interessent eller medlem av styret eller være beslektet eller besvogret med disse i rett opp- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søsken. Revisor må ikke ha lån hos eller antas som kausjonist eller endossent for nye lån hos den skattepliktige.

En næringsdrivende som forsettlig eller uaktsomt har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, slik at han kan ilignes tilleggs-skatt i medhold av § 113 nr. 2, kan av ligningsrådet gis særlige pålegg om å føre regnskap og følge de forskrifter for regnskapsføringen som er fastsatt i medhold av bestemmelsene i tredje ledd. Har han hatt omsetning eller utbetalt lønn av størrelse som nevnt i fjerde ledd, første punktum, kan ligningsrådet for et tidsrom av inntil 5 år pålegge ham å anta en revisor som enten er statsautorisert eller godkjent av skatteinspektøren, i Oslo og Bergen av ligningssjefen.

8. desbr.
Nr. 2.

§ 48:

Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er:

- a. Skattepliktige selskaper, boer og andre innretninger samt stat og kommune, hvor de er skattepliktige.
- b. Skattepliktige, hvem det ved lov eller ved forskrifter utferdiget i henhold til lov er pålagt å føre regnskapsbøker.
- c. Medlemmer av de i § 15, annet ledd, omhandlede selskaper.
- d. Andre skattepliktige, som ved noen av de 3 siste ligninger har vært ansatt i en antatt inntekt av minst kr. 2 000 eller har vært lignet i flere distrikter av inntekter, der sammenlagt utgjør minst dette beløp.
- e. Skattepliktige, som uten å inngå under bokstav a—d, i det siste kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 2 000 eller som har en bruttoformue på kr. 10 000 eller mer på det tidspunkt som skal legges til grunn for formuesansettelsen.
- f. Skattepliktige som av ligningsrådet eller av forretningsføreren blir pålagt å inngi selvangivelse.

Den under bokstav d. og e. nevnte inntektsgrense kan etter beslutning av bystyret nedsettes. Inntektsgrensen kan også forhøyes inntil kr. 4 000. Beslutning om forhøyelse må godkjennes av fylkes-skattestyret.

Skattepliktige selskaper og innretninger kan i den utstrekning Riksskattestyret bestemmer fritas for å avgi selvangivelse når årsoppgjør innleveres på skjema fastsatt av styret.

Alle skattepliktige er berettiget til å innlevere selvangivelse.

§ 49, første ledd:

Selvangivelse avfattes etter formularer anordnet av Riksskattestyret og godkjent av vedkommende regjeringsdepartement. De skal inneholde:

- a. Den skattepliktiges navn, stilling, med angivelse av for selvstendig næringsdrivende næringsvei og bransje, for lønnstakere arbeidsgiverens navn og bransje, bolig og adresse, samt hvor han er skattlagt foregående år.

8. desbr. b. Oppgave over personer som han har å forsørge.
- Nr. 2. c. Spesifisert oppgave over den skattepliktige formue, herunder formue som i medhold av § 11, annet ledd, skal lignedes under ett med hans, samt over gjeld der forlanges fradratt formuen.
- d. Spesifisert oppgave over den skattepliktiges inntekter og deres beløp, herunder inntekter som i medhold av § 11, annet ledd, skal lignedes under ett med hans, samt over hva der forlanges fradratt inntekten.
- e. Andre opplysninger og bevitnelser som kan være av direkte betydning for ligningsansettelsene eller kontrollen med den skattepliktiges oppgaver i den utstrekning departementet bestemmer det.
- f. Forsikring på ære og samvittighet om at de meddelte oppgaver er avgitt etter beste skjønn og overbevisning og så fullstendig som det har vært den skattepliktige mulig, og at der med hans vitende ikke finnes noe uriktig i dem, samt erklæring om at han er kjent med at det er forbundet med straffansvar å gi uriktige eller ufullstendige opplysninger.

§ 49, nytt annet ledd:

Har den skattepliktige i det sist forløpne år mottatt gevinst i Det Norske Pengeotteri, Norsk Tipping A/S eller Den norske stats premielån på kr. 1 000 eller mer, plikter han å vedlegge selvangivelsen bevitnelse fra den som har utbetalt gevinsten. Har en skattepliktig i det sist forløpne år hatt gevinst eller tap på tilsammen minst kr. 1 000 ved avhendelse av verdipapirer, jfr. § 37, annet ledd, og § 39, plikter han å vedlegge selvangivelsen oppgave over alle kjøp og salg av verdipapirer i inntektsåret. Oppgaven skal gis på formular som fastsettes av Riksskattestyret.

§ 49, annet til fjerde ledd blir tredje til femte ledd.

§ 49, siste ledd:

Riksskattestyret lar trykke det nødvendige antall selvangivelses-skjemaer. Anskaffelsen bekostes av kommunene.

§ 52, nytt annet ledd:

Når noen der har å levere selvangivelse blir å iligne skatt i to eller flere distrikter, har han i hvert av disse å innlevere angivelse over sin samlede formue og inntekt. Rederiselskaper og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper, dog kun i det distrikt hvor kontoret has, eller bestyrelsen foregår. Hvor ektefellene lignedes under ett, jfr. § 11, innsendes sådan fullstendig selvangivelse til ethvert distrikt hvor en av ektefellene er skattepliktig. I angivelsen anføres hvorledes formuen og inntekten etter den skattepliktiges mening ved beskatningen blir å fordele mellom de pågjeldende distrikter. Når inn-

eller endossent for nye lån hos den skattepliktige.

tekten ikke etter nærværende lovs regler blir å fordele mellom distriktene med visse brøkdeler, behøver selvangivelsen i et distrikt hvor vedkommende skattyter ikke gjør fordring på fradrag for gjeld eller gjeldsrenter, bare å omfatte den der skattepliktige formue og inntekt. Selvangivelsen i det distrikt hvor den skattepliktige er bosatt eller hjemmehørende, skal dog alltid omfatte den skattepliktiges samlede formue og inntekt.

8. desbr.
Nr. 2.

§ 54:

Selvangivelse og næringsoppgave skal skrives på fastsatt blankett og undertegnes av utstederen. Opplysninger som kan kreves i selvangivelser og næringsoppgaver, kan i stedet kreves på særskilte blanketter, som blir å legge ved selvangivelsen.

Enhver skattepliktig kan gå til forretningsførereren for ligningsvesenet (ligningssjefen, ligningssekretæren) og få veiledning ved utfylling av selvangivelse eller næringsoppgave. Den skattepliktige må i ethvert tilfelle underskrive den utfylte blankett.

§ 55, første ledd:

Skattepliktige selskaper og personer som utøver næringsvirksomhet eller driver utleie av hus er forpliktet til sammen med selvangivelsen å innsende årsoppgjør og utskrift av de konti som viser hvordan bruttoinntekten er framkommet. Ligningsmyndighetene kan kreve innsendt utskrift også av andre konti. Riksskattestyret kan fastsette skjema som de skattepliktige må bruke ved innsendelse av årsoppgjør og utskrifter som her nevnt. Har den skattepliktige plikt til å ha revisor, skal årsoppgjør og utskrifter medundertegnes av denne.

§ 55, fjerde ledd:

Livrente-, livsforsikrings- og skadeforsikringsselskaper er forpliktet til uoppfordret å meddele ligningsmyndighetene oppgave over de til forsikrede og skadelidte i det sist forløpne år utbetalte beløp. Den samme forpliktelse påhviler styret for pensjonsfond for så vidt angår utbetalte pensjoner og understøttelser. Selskaper og innretninger som ikke kommer inn under reglene i lov om forsikringsselskaper av 29. juli 1911, jfr. lovens §§ 115 og 116, plikter ikke å gi oppgaver som nevnt med mindre ligningsmyndighetene forlanger det. Oppgavene sendes innen 31. januar til ligningskontoret i det distrikt hvor mottakeren bor. På forlangende av ligningsmyndighetene plikter selskaper som er nevnt i dette ledds første punktum også å gi oppgave over beløp utbetalt i tidligere år til navngitte forsikrede eller skadelidte. Riksskattestyret kan begrense oppgaveplikten etter dette ledd.

8. desbr. § 56, annet ledd:

Nr. 2.

Hos de i første ledd nevnte innretninger og personer samt hos personer som driver utlånsvirksomhet som næring eller virksomhet som fonds- eller aksjemegler, kan skatteinspektøren, i Oslo og Bergen ligningssjefen, foreta undersøkelse eller kreve opplysninger angående navngitt skattyters innskudds- og gjeldskonti, deposita og andre økonomiske mellomværender. Riksskattestyret eller dets formann eller den som har fullmakt fra ham kan kreve opplysninger av eller foreta undersøkelser hos de nevnte innretninger og personer også angående ikke navngitt skattyter. Den som undersøkelsen skjer hos, skal yte den bistand som er nødvendig for gjennomføring av kontrollen og plikter herunder å forevise de dokumenter, regnskapsbøker og registre som kan ha betydning for undersøkelsen.

§ 57:

1. Enhver som i det sist forløpne år har utbetalt lønn eller annen godtgjørelse som nevnt under a)—e), skal ukrevet sende inn lønnsoppgaver. Dette gjelder også selskap eller innretning som ikke er skattepliktig etter denne lov. Oppgavene skal omfatte:

- a) lønn, pensjon og annen godtgjørelse for utført arbeid, herunder så vel utbetalinger i penger som andre ytelser eller fordeler;
- b) reise-, diet- og representasjonsgodtgjørelse, gratiale, tantième og godtgjørelse til medlem av styre eller representantskap eller til annen tillitsmann;
- c) provisjon, utbetalt til agent eller annen mellommann;
- d) vederlag for teknisk, juridisk, regnskapsmessig eller annen bistand;
- e) honorar eller annen godtgjørelse som er utbetalt opphavsmann til åndsverk.

Plikten til ukrevet å sende inn lønnsoppgave omfatter dog ikke godtgjørelse som nevnt under b)—e) når den som har foretatt utbetalingen, ikke har krav på fradrag i inntekten for det utbetalte beløp, jfr. § 38 a.

Er det i forbindelse med utførelsen av arbeidet levert varer eller andre ytelser, tas også vederlaget for disse med i oppgaven.

Formenn for faste arbeidslag som overtar arbeid for egen regning skal gi oppgave over den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse. Likeledes skal redere og førere (notbaser og høvedsmenn) av fiske- og fangstfartøyer gi oppgave over utbetalte parter og lotter.

Lønnsoppgaven skal omfatte alle utbetalinger i året til den enkelte mottaker. Er summen av utbetalinger kr. 100 eller mindre, skal oppgave ikke sendes. Riksskattestyret kan forhøye denne grense.

Oppgavene skal gis på formular som fastsettes av Riksskatte- 8. desbr.
styret. Dette kan for det enkelte år begrense oppgaveplikten. Opp- Nr. 2.
gavene skal sendes samlet innen 31. januar til ligningskontoret i den
kommune hvor mottakeren bor.

Oppgaveplikten påhviler i enkeltmannsbedrift innehaveren og i
selskap, forening, institusjon eller innretning den daglige leder av
virksomheten, eller hvis det ikke er noen slik leder, styrets formann.
I selskap, forening, institusjon eller innretning som ikke er skatte-
pliktig, påhviler oppgaveplikten også den valgte revisor. Sammen
med lønnsoppgavene skal det innsendes et følgeskriv på skjema fast-
satt av Riksskattestyret, undertegnet av den oppgavepliktige. Av-
skrift av følgeskrivet vedlegges den oppgavepliktiges selvangivelse.
Har den oppgavepliktige plikt til å ha revisor skal følgeskrivet på-
føres erklæring av revisor om at gjeldende forskrifter for regn-
skapsføring av de utgifter som oppgaveplikten omfatter er fulgt.

På forlangende av ligningsmyndighetene har enhver plikt å sende
oppgave over utbetalinger som nevnt i første ledd.

2. Ervervsdrivende er forpliktet til på forlangende å gi lig-
ningsmyndighetene oppgave over varer som de — som ledd i begge
parter virksomhet — har kjøpt av eller solgt til navngitt ervervs-
drivende skattyter eller som de har omsatt, bearbeidet, transportert
eller formidlet omsetning, bearbeidelse eller transport av for navn-
gitt ervervsdrivende skattyter. Ervervsdrivende er på samme måte
forpliktet til å gi oppgaver over arbeid som de — som ledd i begge
parter virksomhet — har utført etter oppdrag fra navngitt ervervs-
drivende skattyter eller har gitt navngitt ervervsdrivende skattyter
i oppdrag å utføre. Som ervervsdrivende anses også produksjons-,
omsetnings- og transportorganisasjoner, derunder sammenslutninger
og innretninger hvis virksomhet gjelder fastsettelse av og kontroll
med kvoter eller priser. Oppgaveplikten knytter seg her til varer som
er produsert, omsatt eller transportert av organisasjonen eller under
dens medvirkning eller kontroll. Oppgavene gis på skjemaer som fast-
settes av Riksskattestyrets formann og skal inneholde de opplys-
ninger som der angis. Det kan kreves opplysning om varemengder
og vareslag, vederlagets størrelse og når og på hvilken måte det er
betalt, tidspunktet for leveranser eller for utførelsen av arbeid m. v.
Riksskattestyret eller dets formann eller den som har fullmakt fra
ham kan innhente oppgaver som nevnt også for grupper av ikke
navngitte ervervsdrivende.

3. Enhver plikter på forlangende å gi ligningsmyndighetene opp-
lysning om størrelsen og avkastningen av sitt tilgodehavende hos
navngitt skattepliktig.

8. desbr. 4. Oppgaveplikten etter nr. 1 og 2 er uavhengig av om vedkom-
Nr. 2. mende selv foretar eller mottar betalinger. Næringsdrivende som
plikter å føre regnskap skal føre utbetalinger som omfattes av opp-
gaveplikten etter nr. 1 på egen konto. For øvrig skal den som har
oppgaveplikt gjøre slike notater eller innrette sin bokførsel slik at
oppgavene kan gis. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nær-
mere forskrifter om regnskapsføringen og noteringsplikten.

5. Ligningsmyndighetene kan til enhver tid foreta undersøkelser
av regnskaper eller notater hos ervervsdrivende og organisasjoner
som har plikt til å gi oppgaver etter nr. 1 eller nr. 2 til kontroll
av utbetalinger av lønninger, godtgjørelser m. v. eller av forretnings-
messige mellomværender med andre ervervsdrivende. Undersøkelsen
foretas av formannen eller forretningsføreren for vedkommende lig-
ningsinstans eller av en regnskapskyndig person med skriftlig full-
makt fra en av disse. Undersøkelse kan ikke foretas av noen som
står i konkurranseforhold til den som undersøkelse skjer hos. Be-
stemmelsene i § 56 annet ledds siste punktum, får tilsvarende an-
vendelse.

6. Riksskattestyrets formann kan pålegge den som ikke gir
innberetning eller oppgave som nevnt i § 56, annet ledd, og i denne
paragraf nr. 1 og nr. 2, å gi de forlangte opplysninger under en
daglig løpende mulkt. Slikt pålegg skal forelegges Riksskattestyret
til endelig avgjerd. Pålegg til selskap, forening, innretning eller orga-
nisasjon rettes til styret og sendes hvert enkelt styremedlem i rekom-
mandert brev. Mulkten kan her inndrives så vel hos medlemmene av
styret som hos selskapet, foreningen, innretningen eller organisa-
sjonen. Inndrivelsen skjer ved utpantning. Mulkten tilfaller stats-
kassen.

§ 58. Offentlige og kommunale myndigheter og tjenestemenn
skal ukrevet sende inn oppgave over utbetalinger som nevnt i § 57
nr. 1, bokstav a til e. For øvrig er de forpliktet til på forlangende
å gi ligningsmyndighetene alle de opplysninger som måtte stå til
deres rådighet. Ønsker vedkommende ligningsmyndighet utskrift av
protokoller, blir slik å utferdige i nødvendig utstrekning. Har tje-
nestemann direkte utlegg på grunn av slikt krav om opplysning, skal
han ha utlegget erstattet av ligningskommunen.

§ 76, tredje ledd bortfaller.

§ 76, fjerde til sjette ledd, blir tredje til femte ledd.

§ 76, sjette ledd:

Når rådet har innhentet de opplysninger det anser fornødne,
fastsetter det etter beste skjønn den formue og inntekt hvoretter
vedkommende skal beskattes. Rådet er herunder berettiget til både

å forhøye oppførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate 8. desbr.
fradragsposter og å tilføye formues- og inntektsposter, som ikke er Nr. 2.
oppført, når det dertil finner tilstrekkelig grunn. Skattepliktig som
ikke har etterkommet påbudet i § 49, tredje ledd, om i selvangivelsen
å oppgi nøyaktig navn og adresse på fordringshavere for beløp på
kr. 1 000 eller mer, med angivelse av gjeldens og rentenes størrelse,
har ikke krav på fradrag ved ligningen for vedkommende gjelds-
poster og renter av disse.

§ 76, åttende ledd blir sjuende ledd.

§ 76, åttende ledd:

Nedsettelse av de i en selvangivelse oppførte formues- og inn-
tektsposter eller forhøyelse av fradragspostene kan i alminnelighet
ikke skje. Hvis det er skjellig grunn til å anta at det foreligger en
for høy angivelse av noen formues- og inntektspost eller for lav
angivelse av noen fradragspost, skal ligningsrådet undersøke for-
holdet og i tilfelle foreta retting. Det samme gjelder hvis antall for-
sørgede personer som den skattepliktige tilkommer klassefradrag for,
er for lavt angitt.

§ 76, tiende til trettende ledd blir niende til tolvte ledd.

§ 77, annet ledd:

Det påligger ligningsnemnda å forhøye det foregående års anset-
telser av de skattyteres formue og inntekt, som har unnlatt å etter-
komme forpliktelsen til å innlevere selvangivelse, og som inngår
under de i § 48 bokstav a, b og c anførte skattytere, eller som ved
foregående års kommunale ligning har vært ansatt i en inntekt av
minst kr. 4 000. Denne grense kan av bystyret nedsettes inntil kr.
2 000. Forhøyelsen skal vanligvis minst utgjøre 20 % av foregående
års formues- og inntektsansettelser ved den kommunale ligning. Gjen-
tas forsømmelsen, blir ansettelsene å forhøye med minst det dobbelte
av den pliktige minsteforhøyelse i det foregående år. Ligningsnemnda
kan, når særlige grunner taler for det, unnlate å foreta slik forhøyelse
eller fastsette lavere tillegg enn nevnt. En fortegnelse over disse til-
felle ledsaget av begrunnelse for unnlatelsen blir samtidig med lig-
ningsforretningens tilendebringelse å tilstille fylkesskattestyret til
avgjørelse overensstemmende med § 92. Fylkesskattestyret kan frita
ligningsnemnda i enkelte distrikter for slik innberetningsplikt. Viser
det seg senere at en skattyter som har unnlatt å levere selvangivelse,
er ansatt for lavt i formue eller inntekt, blir etterligning å foreta.
Ved etterligningen skal det beregnes tilleggsskatt eller gjøres tillegg
til formuen eller inntekten i samsvar med reglene i § 113 nr. 2, første
ledd, jfr. § 114 nr. 3.

8. desbr. § 86, siste punktum:
 Nr. 2. § 76, femte ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 92, første ledd:

Fylkesskattestyret gjennomgår og prøver de utførte skatteligninger og avgjør ved begrunnet kjennelse de innankede skattesaker. Det kan, hva enten klage er inngitt eller ikke, ved begrunnet kjennelse forhøye eller nedsette ansettelsen for alle eller en eller flere klasser eller grupper eller enkelte skattepliktige etter å ha innhentet erklæring fra ligningsnemnda og, for så vidt angår enkelte skattytere, også fra disse. Likeledes kan det, hvor det forekommer vesentlige feil, påby ny ligning uten bestemt forhøyelse eller nedsettelse, men med angivelse av de regler og den målestokk, hvoretter ligningen skal utføres. Fylkesskattestyret skal påse, at ligningsnemnda har foretatt den i § 77, annet ledd, omhandlede forhøyelse av formues- og inntektsansettelsene for skattytere, som ikke har oppfylt sin selvangivelsesplikt. Er sådan forhøyelse uten tilstrekkelig grunn unnlatt, påbys ny ligning av disse skattytere. Det skal dessuten påse at etterligning og utligning av tilleggsskatt er foretatt i samsvar med reglene i § 77, annet ledd og §§ 113 og 114. Styret kan gi ligningsmyndighetene pålegg om å foreta etterligning og beregne tilleggsskatt eller om at tilleggsskatt skal beregnes etter en endret proportsats.

§ 92, tredje ledd:

Særskilt forhøyelse av enkelt skattyters ligning kan ikke foretas senere enn 2 år fra utgangen av det kalenderår da ligningen er foretatt. Det samme gjelder med hensyn til pålegg om å foreta etterligning eller utligning eller forhøyelse av tilleggsskatt. Før forhøyelse, etterligning eller utligning eller forhøyelse av tilleggsskatt foretas, må det gis skattyteren og ligningsnemnda (-rådet) anledning til å uttale seg. Når skattyteren innen foran nevnte frist er varslet om at ligningen eller etterligningen er tatt opp til prøving, kan avgjørelse som nevnt i dette ledds første og annet punktum, treffes også etter fristens utløp. Behandling av enkelt skattyters ligning kan finne sted uten tilkallelse av det i § 89, fjerde ledd, omhandlede kommunevalgte medlem.

§ 92, femte ledd, siste punktum:

Bestemmelsene i § 76, femte ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse, får tilsvarende anvendelse.

§ 98, femte ledd, annet punktum:

Foreligger et forhold som nevnt i § 113 nr. 2, kan Riksskattestyret også uten at ligningen er påklaget påby beregning av til-

leggsskatt eller forhøyelse av formue eller inntekt som angitt i § 114 nr. 3. 8. desbr. Nr. 2.

§ 98, femte ledd, siste punktum bortfaller.

§ 98, sjuende ledd, siste punktum:

Bestemmelsene i § 76, femte ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse, får tilsvarende anvendelse.

§ 106, punkt 10:

Den som inntar i sin tjeneste noen, som kan bli gjenstand for trekk eller innfordring av skatt overensstemmende med denne paragraf, plikter innen 5 dager etter inntakingen å gi melding om denne til kommunens og statens skatteoppkrever i det distrikt, der arbeidstakeren oppgir at han er skattepliktig for vedkommende år. På samme måte sendes melding, når tjenesten fratres. Plikt til å gi melding påhviler også hovedsmann eller annen leder av lag for fiske eller fangst, for så vidt angår inntaking av medlemmer i laget, samt hovedmann (kommittent) som omhandlet i denne paragrafs punkt 1, bokstav e, for så vidt gjelder antagelse av mellommann som der omhandlet. Nærmere regler om meldeplikten gis av Kongen. Den som ikke oppfyller meldeplikten, blir ansvarlig for de skattebeløp som kunne vært trukket dersom melding var gitt i rett tid. Ved fastsettelsen av ansvaret legges til grunn at trekk ville blitt pålagt med 20 pst. og at det ville blitt satt i verk 2 uker etter inntakingen i tjenesten.

§ 110:

1. Den som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til noen ligningsmyndighet forsettlig gir uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan lede til iligning av for lav skatt eller til uriktig tilbakebetaling eller reduksjon av skatt, straffes med bøter eller med fengsel inntil 2 år eller med begge deler.

I gjentagelsestilfelle er straffen fengsel inntil 3 år. Bøter kan anvendes sammen med fengselsstraffen.

2. Den som ved grov uaktsomhet har forøvet handling som nevnt i nr. 1, straffes med bøter.

3. Skattyter som i vedkommende kalenderår (regnskapsår) har hatt en nettoinntekt av minst kr. 4 000 og som forsettlig eller ved grov uaktsomhet unnlater å sende inn selvangivelse med påbudte vedlegg, straffes med bøter.

På samme måte straffes den som forsettlig eller ved grov uaktsomhet unnlater

a) å sende inn næringsoppgave;

8. desbr. Nr. 2. b) å sende inn oppgjør eller meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold når dette kreves av et fylkesskattestyres eller Riksskattestyrets formann, av skatteinspektør eller av noen som har fullmakt fra Riksskattestyret eller dets formann (§ 92, femte ledd og § 98, sjuende ledd);
- c) å gjøre påbudte notater eller innrette sin bokførsel slik at pliktige oppgaver kan gis eller
- d) å forevise sine regnskapsbøker eller notater eller gi adgang til besiktigelse av eiendom m. v. eller yte lovbefalt bistand under kontrollundersøkelse når krav om dette er framsatt av noen som etter denne lov er berettiget til det.

4. Den som under utøvelse av næring bistår den skattepliktige med oppstilling av selvangivelse eller regnskap eller med utarbeidelse av opplysninger til ligningsmyndighetene og derunder forsettlig unndrar eller søker å unndra formue eller inntekt fra å bli skattlagt eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 år eller med begge deler. Er handlingen ikke foretatt under utøvelse av næring, er straffen bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler.

Den som grovt uaktsomt under utøvelse av næring foretar handling som nevnt i foregående ledd, straffes med bøter.

5. Adgangen til å reise straffesak eller avsi straffedom bortfaller ved foreldelse etter reglene i straffelovens kap. 6 med den endring at foreldelsesfristen ikke skal være kortere enn 5 år for handlinger som nevnt i nr. 2 og 4 i denne paragraf og 2 år for handlinger som nevnt i nr. 3.

6. Forelegg kan utferdiges i saker etter denne paragraf når påtalemyndigheten finner at det bør anvendes straff av bøter. Avskrift av forelegget skal i tilfelle straks sendes til statsadvokaten.

Denne kan oppheve et forelegg også om det er vedtatt og bestemme at saken skal bringes inn for retten, eller at det skal utferdiges et nytt forelegg med et bestemt innhold eller at forfølgningen skal frafalles. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet, må forkynnes for siktede innen fire uker etter at han har vedtatt det. Dersom grunnen til opphevelsen er at ingen eller en mindre straff antas å burde komme til anvendelse, gjelder ingen tidsfrist.

7. Bøtene tilfaller bykassen.

8. Når det er grunn til å anta at det foreligger straffbar overtredelse av denne lov, plikter forretningsføreren og ethvert medlem av ligningsnemnd, ligningsråd eller overligningsnemnd å gi innberetning til skatteinspektøren eller til påtalemyndigheten etter instruks fastsatt av Riksskattestyret.

§ 113:

8. desbr.

Nr. 2.

1. Skattepliktig som i et distrikt — uansett av hvilken grunn — i strid med skattelovens forskrifter enten har unngått beskatning eller er ansatt for lavt i formue eller inntekt eller satt i for høy skatteklasse (§ 68), er forpliktet til å godtgjøre kommunen og i tilfelle staten den for lite erlagte skatt. Dette gjelder dog ikke feil ved ligningsmyndighetenes skønsmessige ansettelse, med mindre feilen er bevirket ved uriktige opplysninger fra den skattepliktige eller denne har unnlatt å levere selvangivelse eller næringsoppgave eller å meddele vedkommende ligningsmyndighet noen ellers avkrevd opplysning. Heller ikke gjelder det hvis skattyteren er forbigått eller ansatt for lavt i formue eller inntekt på grunn av uriktig lovforståelse eller uriktig oppfatning av et rettsspørsmål.

Skatten blir å fastsette ved etterligning.

2. Hvis noen i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til noen ligningsmyndighet uaktsomt gir uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan lede til iligning av for lav skatt, er skattyteren, hans bo eller arvinger, forpliktet til å erlegge en tilleggsskatt på inntil 50 % av det skattebeløp som skattyteren på grunn av handlingen har unngått eller kunne ha unngått.

Er handling som nevnt i første ledd utøvet forsettlig eller ved grov uaktsomhet, kan tilleggsskatt beregnes med inntil 100 % av det skattebeløp som skattyteren på grunn av handlingen har unngått eller kunne ha unngått.

Når den skattepliktige, hans bo eller arvinger, frivillig beriktiger eller utfyller tidligere avgitte uriktige eller ufullstendige opplysninger, og beriktigelsen ikke kan antas framkalt ved kontrolltiltak som er eller vil bli satt i verk, eller ved opplysninger som ligningsmyndighetene har mottatt fra andre, kan tilleggsskatt bare beregnes med inntil 50 % av det skattebeløp som skattyteren har unngått eller kunne ha unngått.

Tilleggsskatt etter reglene i dette nummer kan beregnes både i forbindelse med den årlige ligning og i forbindelse med etterligning.

3. I alle tilfelle hvor det ved etterligning blir beregnet tilleggsskatt, skal den skattepliktige også svare renter med 4 % pr. år av det etterlignede skattebeløp med tilleggsskatt. Renter skal beregnes fra 1. januar i det budsjetår etterligningen gjelder og til 1. januar i det budsjetår hvori den etterlignede skatt forfaller til betaling.

4. Godtgjør en skattyter som har levert selvangivelse med pliktige vedlegg for vedkommende år at han i strid med skattelovens bestemmelser er lignet for høyt i formue eller inntekt eller satt i

8. desbr. for lav skatteklasser (§ 68) enten på grunn av skrivefeil, regnefeil eller på grunn av feil som skyldes forsømmelse fra ligningsmyndighetenes side, jfr. § 76, åttende ledd, er stat og kommune forpliktet til å godtgjøre skattyteren den for meget betalte skatt med tillegg av renter beregnet etter 4 % pr. år. Det skattebeløp som skal tilbakebetales blir å fastsette ved omlligning.

§ 114:

1. Etterlligning og utlligning av tilleggsskatt i forbindelse med etterlligning besluttet og gjennomføres av ligningsrådet når dette finner at et ikke ubetydelig beløp har unngått beskatning. Etterlligning foretas og utlegges i forbindelse med den ordinære lligning eller klagebehandling.

Utligning av tilleggsskatt i forbindelse med den årlige lligning besluttet og gjennomføres av den ligningsmyndighet som foretar lligningen.

2. Når den inntekt som skal skattlegges ved etterlligning ikke overstiger kr. 20 000 for det enkelte inntektsår (regnskapsår), blir denne inntekt ikke å medta ved beregning av gjennomsnittsutbytte av næring, men blir i sin helhet å henføre til det år da inntekten anses oppebåret. På samme måte kan forholdes ved etterlligning av inntekt som overstiger den nevnte grense hvis den skattepliktige samtykker heri.

3. Når den formue som skal etterllignes ikke for noe år overstiger kr. 30 000 og den inntekt som skal etterllignes i alt ikke overstiger kr. 10 000, kan etterlligning unnlates. I stedet skal det da foretas en skjønsmessig forhøyelse av formuen eller inntekten ved den ordinære lligning. Forhøyelsen skal avpasses slik at den skatt som faller på forhøyelsen kan antas å svare til den skatt og tilleggsskatt som ville framkommet ved etterlligning.

På tilsvarende måte kan det foretas forhøyelse av formuen eller inntekten for skattepliktige som har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger ved årets lligning. Forhøyelsen skal da avpasses slik at skatten på forhøyelsen kan antas å svare til den tilleggsskatt som ville blitt utllignet etter reglene i § 113 nr. 2.

Forhøyelse av inntekt etter reglene i dette nummer blir ikke å medta ved beregning av gjennomsnittsutbytte av næring, men blir i sin helhet å medregne ved lligningen for det år da forhøyelsen foretas.

4. Den skattepliktige eller den som vil få å utrede skatten skal alltid gis anledning til å uttale seg før det foretas etterlligning, utlligning av tilleggsskatt eller forhøyelse av formue eller inntekt etter reglene i nr. 3.

5. Med hensyn til adgangen til å klage over etterligning og utligning av tilleggs-skatt og med hensyn til innbetaling gjelder de alminnelige regler. 8. desbr. Nr. 2.

6. Etterligning kan, når særlige grunner tilsier det, også foretas uten forbindelse med den ordinære ligning eller klagebehandling. Den skattepliktige skal da underrettes om utfallet av etterligningen i anbefalt brev eller på annen etterviselig måte. Klage kan inngis innen 4 uker etter at underretningen er sendt. Klagen behandles av overligningsnemnda. Skatten forfaller i sin helhet til betaling 4 uker etter at underretningen er sendt.

Disse etterligninger skal legges ut til alminnelig ettersyn i forbindelse med første ordinære ligning eller klagebehandling.

7. I ethvert tilfelle hvor det i forbindelse med årets ligning, etterligning eller skjønnsmessig forhøyelse som nevnt under 3, er beregnet tilleggs-skatt, skal dette tydelig gå fram av den utlagte skatteministerliste.

8. Rett til etterligning tapes, hvis beslutning derom ikke er fattet innen 10 år regnet fra utgangen av det år hvorfor skattekravet has. Er denne frist ikke utløpet, kan etterligning også besluttet etter den skattepliktiges død, dog kun, hvis hans bo ikke er endelig oppgjort, eller om boet er overtatt av selvskiftende arvinger eller dets midler utloddet, hvis der ikke er hengått 2 år etter arvelaterens død. I det siste tilfelle gjelder, hva der i § 27 er bestemt med hensyn til utstrekningen av de enkelte arvingers ansvar.

Er en skattepliktigs ligning blitt underkjent av domstolene som foretatt i uriktig skattedistrikt eller for uriktig skatteår, står, uansett foranstående bestemmelser, adgangen til å beslutte etterligning i det rette distrikt eller for det rette skatteår åpen, inntil det er hengått 6 måneder etter dommens avsigelse.

9. Forretningsføreren skal sende innberetning til skatteinspektøren om foretatt etterligning og utligning av tilleggs-skatt etter instruks utferdiget av Riksskattestyret og godkjent av vedkommende departement. For Oslos og Bergens vedkommende sendes innberetningen til fylkesskattestyret.

10. Krav om tilbakebetaling som nevnt i § 113 nr. 4 må være innkommet til ligningskontoret innen 5 år regnet fra utgangen av det budsjettår, for hvilket skatten er utlignet. Omligningen foretas av ligningsrådet. I distrikter der det ikke er opprettet ligningsråd, foretas omligningen av ligningsnemnda. Omligningen kan foretas uten forbindelse med den ordinære ligning eller klagebehandling.

§ 116, første ledd, nest siste og siste punktum:

Ny ligning foretas etter reglene om etterligning i § 114. Om adgang til å påklage slik ny ligning gjelder reglene i § 114.

8. desbr. § 119, nytt siste ledd:

Nr. 2. Den som i løpet av de siste 10 år er straffet for overtredelse av § 110 eller straffelovens § 406, eller er ilignet tilleggsskatt etter § 113 nr. 2, annet ledd eller § 98, eller etter lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 § 3, kan ikke velges til medlem av noen ligningsinstans.

II.

A.

Bestemmelsene i § 110 trer i kraft straks. Bestemmelsene i § 113 og § 114 trer i kraft 1. januar 1951. De øvrige bestemmelser i denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

Bestemmelsen i § 113 nr. 2, første ledd, får ikke anvendelse ved ligning og etterligning for 1950—51 og tidligere år.

Ved etterligning som settes i verk i tiden inntil 1. januar 1953 gjelder bestemmelsene i § 4, § 5, annet ledd, § 6 og § 8, annet og tredje ledd i lov av 19. juli 1946 om midlertidig tillegg til skatte-lovenes bestemmelser om etterligning, jfr. endringslov av 12. desember 1947. Den nye bestemmelse i byskattelovens § 114 nr. 3, første ledd, får da ikke anvendelse.

Adgangen til å beslutte etterligning for 1941—42, 1942—43 og 1943—44 bortfaller ikke før 1. januar 1953.

Av kommuneskatt som blir fastsatt ved etterligning for skatteåret 1946—47 og tidligere år, skal $\frac{1}{2}$ innbetales til Skattefordelingsfondet. Vedkommende departement gir nærmere regler om innbetalingen. Når kommunens økonomiske stilling gjør det nødvendig eller når særlige forhold ellers tilsier det, kan vedkommende departement nedsette Skattefordelingsfondets andel eller bestemme at innbetaling til Skattefordelingsfondet ikke skal finne sted.

B.

Straff kan ikke anvendes og tilleggsskatt kan ikke beregnes overfor skattepliktige som innen utløpet av den frist som gjelder for innsending av selvangivelser for budsjettåret 1951—52, frivillig retter eller utfyller tidligere avgitte uriktige eller ufullstendige opplysninger. Dette gjelder dog ikke hvis rettingen eller utfyllingen antas framkalt ved kontrolltiltak som er satt i verk eller ved opplysninger som ligningsmyndighetene har mottatt fra andre.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 8. desember 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om norsk riksborgarrett.

8. desbr.
Nr. 3.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 1. desember 1950 som lyder so:

Kapitel 1. Korleis folk får borgarretten.

§ 1. Barn får norsk borgarrett når det kjem til

1. såframt det er født i ekteskap og faren er norsk borgar,
2. såframt det er født i ekteskap her i riket av norsk kvinne og faren ikkje er borgar i noko land eller barnet ikkje får den borgarretten faren har når det kjem til,
3. såframt det er født utanom ekteskap av kvinne som er norsk borgar.

Hittebarn som er funne her i riket, vert rekna for norsk borgar til dess noko anna vert opplyst.

§ 2. Har norsk mann og utanlandsk kvinne barn i lag frå før dei gifter seg med kvarandre, får barnet norsk borgarrett når foreldra vert vigde, såframt det er ugift og under 18 år.

§ 3. Utlending som er fødd i riket og har budd her all si tid, får norsk borgarrett når han etterat han fyllte 21 år men før han fyller 23 år, gjev inn skriftleg melding til fylkesmannen om at han vil vera norsk borgar. Har han ikkje borgarrett i noko land, kan han gjeva inn slik melding så snart han har fylt 18 år; det same gjeld såframt han etterviser at han misser den framande borgarretten når han får norsk borgarrett.

Er Noreg i krig, kan ingen borgar i fiendestat få norsk borgarrett etter denne paragrafen. Det same gjeld den som er borgarrettslaus, men som seinast hadde borgarrett i fiendestat.

§ 4. Har nokon som fekk norsk borgarrett då han kom til og har budd i riket til han var 18 år, misst retten, får han norsk borgarrett på ny når han gjev inn skriftleg melding til fylkesmannen om at han vil vera norsk borgar og då har budd i riket dei to siste åra. Har han borgarrett i eit anna land, kan han ikkje gjeva inn slik melding utan å ettervisa at han misser den framande borgarretten når han får norsk borgarrett.

§ 5. Får ein mann norsk borgarrett etter § 3 eller § 4, får likeins dei ugifte borna hans norsk borgarrett såframt dei er fødte i ekteskap, bur i riket og er under 18 år. Dette gjeld likevel ikkje barn som mora har omsuta for etter at giftarmålet er dømt ugildt eller gjort om inkje eller ektemakane er skilde eller flutte frå kvarandre etter dom eller løyvebrev.

8. desbr. Får ei kvinne norsk borgarrett så som nemnt, gjeld fyresegnene
 Nr. 3. i fyrste punktum på tilsvarende måte for

1. barn ho har utanom ekteskap, likevel ikkje når faren er utlending og har omsuta for barnet,
2. barn ho har i ekteskap dersom ho er enkje,
3. barn ho har i ekteskap dersom ho har omsuta for det og giftermålet er dømt ugildt eller gjort om inkje eller ektemakane er skilde eller flutte frå kvarandre etter dom eller løyvebrev.

§ 6. Kongen eller den han gjev fullmakt, kan skriva ut løyvebrev på norsk borgarrett til utlending som søker om det, såframt søkjaren

1. er minst 18 år
2. har hatt fast bustad i riket dei siste 7 åra,
3. har fare sømelegt fram og
4. evnar å syta for seg og sine.

Søklar som har vore norsk borgar før, kan få borgarrett endå om han ikkje fyller vilkåra. Det same gjeld søklar som er gift med norsk borgar og lever saman med ektemaken, eller når andre serlege grunnar er for det. Frå vilkåret i fyrste leden nr. 2 kan det gjerast undantak i andre høve òg såframt søkjaren er dansk, finsk, islandsk eller svensk borgar.

Vert søknaden stetta, skal søkjaren få melding om at det vert skrive ut borgarbrev til han dersom han innan eitt år har gjeve lovnad om truskap mot Grunnlova. Lovnaden må han gjeva for ein herads- eller byrettsdomar eller for norsk tenestemakt i utlandet. Er søkjaren under 18 år eller sinnssjuk, krevst ingen slik lovnad.

Dersom søkjaren etter heimlandslova si ikkje kjem fri frå den gamle borgarskapen utan han vert løyst frå denne, er vilkåret vanleg òg at han innan eitt år etterviser at han er vorten løyst.

Har søkjaren ugifte born under 18 år, avgjer den tenestemakta som skriv ut borgarbrevet, om det skal gjelda borna òg.

Kapitel 2. Korleis folk misser borgarretten.

§ 7. Norsk borgarrett misser

1. den som får borgarrett i eit anna land etter søknad eller samtykke med reine ord,
2. den som får framand borgarrett med å taka offentleg teneste i eit anna land,
3. ugift barn under 18 år som får borgarrett i eit anna land avdi ein av foreldra får framand borgarrett så som nemnt under nr. 1 og nr. 2 når han har omsuta for barnet åleine eller omsuta saman med den andre av foreldra og denne ikkje er norsk borgar,

4. ugift barn under 18 år som får borgarrett i eit anna land avdi 8. desbr. foreldra gifter seg med kvarandre. Bur barnet i riket, misser Nr. 3. det likevel ikkje retten utan det flytter herifrå før det fyller 18 år og då har borgarrett i eit anna land.

§ 8. Norsk borgar som er fødd i utlandet, misser den norske borgarretten når han fyller 22 år såframt han før den tid aldri har budd i riket og heller ikkje hatt tilhelde her som tyder på sam-høyrsele med Noreg. Men søkjer ein slik borgar, før han fyller 22 år, om å få ha retten, kan Kongen eller den han gjev fullmakt, lata søkjaren få brev på det.

Misser nokon norsk borgarrett etter denne paragrafen, misser likeins borna hans den norske borgarretten som dei har frå han.

§ 9. Norsk borgar som søkjer om det, kan verta løyst frå den norske borgarskapen av Kongen eller den han gjev fullmakt, så-framt søkjaren er borgar i eit anna land eller vil verta det. Har søkjaren ikkje borgarrett i eit anna land, er vilkåret for løysing at han får dette innan ein viss fastsett frest.

Kapitel 3. Serfyresegner etter avtale med annan stat.

§ 10. Kongen kan gjera avtale med Danmark, Finnland, Island og Sverige om at ei eller fleire av fyresegnene under A, B og C her nedanfor skal gjelda. Med avtaleland er i denne paragrafen meint stat som det er gjort slik avtale med.

A. Å vera fødd i avtaleland skal etter § 1, fyrste leden nr. 2 og § 3 vera jamstelt med å vera fødd her i riket.

Bustad i avtaleland til ein alder på 12 år skal etter §§ 3 og 4 vera jamstelt med bustad her i riket.

B. Borgar i avtaleland som

1. ikkje har fått borgarretten der med borgarrettsløyve,
2. har fyllt 21 år, men ikkje 60,
3. har hatt fast bustad i riket dei siste 10 åra og
4. ikkje i den tida er dømd til fridomsstraff og heller ikkje til for-varing etter straffelova § 39 eller § 39 a,

får norsk borgarrett når han gjev innmelding til fylkesmannen om at han vil vera norsk borgar. Fyresegnene i § 5 gjeld på tilsvarende måte.

C. Har nokon misst den norske borgarretten og etter den tid berre vore borgar i avtaleland, får han norsk borgarrett såframt han buset seg i riket og deretter gjev inn skriftleg melding til fylkesmannen om at han vil vera norsk borgar. Fyresegnene i § 5 gjeld på tilsvarende måte.

8. desbr.

Kapitel 4. Ymse fyresegner.

Nr. 3.

§ 11. Barn som er nemnt i § 1, fyrste leden nr. 2, og som er under 18 år når denne lova tek til å gjelda, får norsk borgarrett då, såframt det ikkje er eller har vore borgar i noko anna land.

§ 12. Den som fyller 22 år innan eitt år etter at denne lova tek til å gjelda, kan gjeva inn melding etter § 3 til dess han har fyllt 24 år.

§ 13. Kvinne som har misst norsk borgarrett etter lov 21. april 1888 eller lov 8. august 1924, av di ho gifte seg med ein mann som då var borgar i ein framand stat eller vart det etterpå, får att norsk borgarrett såframt ho ikkje hadde misst retten om denne lova hadde golde før, når ho seinast innan 5 år etter at denne lova er sett i kraft, gjev inn skriftleg melding til den tenestemakt Kongen fastset, om at ho vil vera norsk borgar. Misste ho den norske borgarretten av di ho gifte seg med borgar i fiendestat i tida 9. april 1940 til 31. desember 1948, gjeld dette likevel ikkje utan ho bur i Noreg når denne lova tek til å gjelda eller buset seg her før femårsfresten er ute.

§ 14. Den som har misst norsk borgarrett etter § 6 b i lov 21. april 1888 av di han har forlate landet for godt, men som ikkje hadde misst retten etter § 8 i denne lova, får att norsk borgarett når han gjev inn skriftleg melding til den tenestemakt Kongen fastset, om at han vil vera norsk borgar. Den som har fått borgarrett i eit anna land, kan ikkje gjeva inn slik melding.

Fyresegnene i § 5 gjeld på tilsvarende måte likevel så at barnet ikkje treng bu i riket.

§ 15. Kvinne som er gift eller har vore gift og som vert 22 år i dei tri fyrste åra etter at denne lova er sett i kraft, misser ikkje borgarretten etter § 8 før triårsfresten er ute.

§ 16. For den som er under 18 år eller som ikkje kan binda seg rettsleg av di han er sinnssjuk, sender verja inn søknad etter § 6, § 8 og § 9, men elles søkjaren sjølv.

Melding etter § 3 (jfr. § 12), § 4, § 10 B og C, § 13 og § 14, kan verja ikkje gjeva inn.

§ 17. Kongen eller nokon med fullmakt frå han gjev dei fyresegnene som trengst til gjennomføring av denne lova.

§ 18. Denne lova tek til å gjelda 1. januar 1951. Dersom nokor fyresegn strider mot traktat, er det traktatregelen som gjeld.

Lova gjeld for Svalbard og Jan Mayen òg, §§ 3 og 4 likevel berre så langt Kongen fastset.

Lov 8. august 1924 om norsk riksborgarrett og lov 13. desember 8. desbr. 1946 om tillegg til riksborgarlova går ut or kraft når denne lova Nr. 3. tek til å gjelda.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 8. desember 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

8. desbr.

1. Justisdepartementet gir de bevillinger som er nevnt i lov om norsk riksborgarrett av 8. desember 1950 §§ 6, 8 og 9.

2. Erklæringer i henhold til samme lovs §§ 13 og 14 gis i Norge til fylkesmannen og i utlandet til den norske sendemann eller norsk lønnet konsul der erklæringsutstederen bor.

3. Etter samme lovs § 17 gir Justisdepartementet de forskrifter som trengs for å gjennomføre loven.

4. Med hjemmel i Sportellovens § 77, 2. ledd fastsettes følgende gebyrer for bevillinger etter punkt 1:

a. For statsborgerbevilling til utenlandsk kvinne som er gift med normann	kr. 20,00
b. For andre statsborgerbevillinger	» 100,00
c. For bibeholds- og løsningsbevillinger	» 20,00

Kongelig resolusjon.

8. desbr.

I medhold av midlertidig lov av 2. juli 1948 om regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. bestemmes:

I. Punkt a under I i kgl. resolusjon av 2. juli 1948, gitt i medhold av samme lov skal lyde:

Forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av nedenfornevnte fiskevarer skal finne sted gjennom de utvalg som er nevnt i tilknytning til de enkelte varer:

tørrfisk — Eksportutvalget for tørrfisk, Bergen,
klippfisk og saltfisk — Eksportutvalget for klippfisk og saltfisk, Kristiansund,
saltet og sukkersaltet rogn — Eksportutvalget for saltet rogn, Bergen,

8. desbr. saltet storsild og vårsild — Eksportutvalget for saltet storsild og vårsild, Bergen,
 saltet fetsild — Eksportutvalget for fetsild, Trondheim,
 saltet småsild, skjæresild, forfangstsild og nordsjøsild — Eksportutvalget for småsild og skjæresild m. v., Bergen.
 saltet islandssild — Eksportutvalget for saltet islandssild, Bergen,
 tran — Eksportutvalget for tran, Bergen,
 fersk sild — Eksportutvalget for fersk sild, Bergen,
 fersk fisk og skalldyr — Eksportutvalget for fersk fisk, Ålesund,
 frossen fisk og filet — Eksportutvalget for frossen fisk og filet, Oslo.
 frossen sild — Eksportutvalget for frossen sild, Ålesund,
 fiskemel — Fiskemelutvalget, Bergen,
 sildemel og rå sildolje — Sildemelutvalget, Bergen.
- Utvalgene oppnevnes av Fiskeridepartementet som utferdiger nærmere instruks for hvert utvalg.
- II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

8. desbr. Kongelig resolusjon.

- I.
- II. Følgende bestemmelser i lov av 8. desember 1950 om endringer i skattelov for landet av 18. august 1911 settes i kraft slik:

Avsnitt II A, fjerde ledd straks,

§ 53 tredje ledd, § 55 nytt tredje til femte ledd, § 62, § 64 annet ledd, § 65, § 84 tredje ledd, § 100 første og tredje ledd, § 106 femte ledds annet punktum, bestemmelsen om at § 106 femte ledds siste punktum bortfaller, § 114 punkt 10, § 124, første ledd, nestsiste og siste punktum, § 127 nytt siste ledd, avsnitt II A tredje og siste ledd, samt avsnitt II B fra 1. januar 1951,

§ 56, § 57 første, annet og siste ledd og § 63 første ledd fra 1. juli 1951,

§ 50 annet ledds første punktum, § 60 nytt annet ledd, § 63 fjerde ledd, § 66, § 83, § 94 siste punktum, § 100 femte ledds siste punktum og § 106 sjuende ledds siste punktum fra 1. januar 1952.

De hittil gjeldende regler om plikt til å sende inn lønnsoppgaver skal fremdeles gjelde for lønnsoppgaver vedkommende inntektsåret 1950.

III. Følgende bestemmelser i lov av 8. desember 1950 om end- 8. desbr
ringer i skattelov for byene av 18. august 1911 settes i
kraft slik:

Avsnitt II A fjerde ledd straks,

§ 45 tredje ledd, § 47 nytt tredje til femte ledd, § 54, § 56 annet
ledd, § 57, § 77 annet ledd, § 92 første og tredje ledd, § 98 femte
ledds annet punktum, bestemmelsen om at § 98 femte ledds siste
punktum bortfaller, § 106 punkt 10, § 116, første ledd, nest siste
og siste punktum, § 119 nytt siste ledd, avsnitt II A tredje og siste
ledd, samt avsnitt II B fra 1. januar 1951,

§ 48, § 49 første, annet og siste ledd og § 55 første ledd fra
1. juli 1951,

§ 40 annet ledds første punktum, § 52 nytt annet ledd, § 55
fjerde ledd, § 58, § 76, § 86 siste punktum, § 92 femte ledds siste
punktum og § 98 sjuende ledds siste punktum fra 1. januar 1952.

De hittil gjeldende regler om plikt til å sende inn lønnsopp-
gaver skal fremdeles gjelde for lønnsoppgaver vedkommende inn-
tektsåret 1950.

Lov om endr. i straffelovens kap. 8 og 9 m. v.	1188
Midlert. lov om særlige rådgjerdar under krig, krigsføre og lignende forhold	1176
Lov om opphevelse av soknekontor og om midlert. ad- gang til soknevice valg av herredstyremedlemmer	1181
» om endr. i lov om drift av apotek (adgang til å opprette sykehusapotek m. v.)	1190
» om pensjonsordning for stortingsrepresentanter	1194
» om endr. i bestemmelsene om bededagen	1193
» om jordskifte o. a.	1195
Midlert. lov om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker	1200
Lov om endr. i og tillegg til skattelov for landet	1201
» om endr. i og tillegg til skattelov for byene	1202
» om midlert. tillegg til skattelovene for landet og for byene	1202

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

12. desbr.

Med hjemmel i § 41 i jaktloven av 20. mai 1898 og kgl. resolu-
sjon av 25. september 1931 bestemmes at for Suldal herred i
Rogaland fylke skal jakt- og fangsttiden på ryper være til
utgangen av februar 1951 og ikke 20. desember 1950 som fastsett
i departementets skriv av 3. juli 1950.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.

Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.

